עיריית רמת-גן

ישיבת הנהלת עיר מס' 16

מיום רביעי, כ"ז באב תשע"ט (28.08.2019) בשעה 16:00

באולם מועצת העיר

משתתפים: עו"ד כרמל שאמה הכהן – ראש העיר, מר ליעד אילני – מ"מ רה"ע, מר אדם קניגסברגר – סגן ראה"ע, עו"ד דוד מנחם – סגן רה"ע, גב' מירה שנן – יו"ר מועצת העיר, מר אלי מוסרי – חבר הנהלת העיר, עו"ד חיה מנע – חברת הנהלת העיר.

חסרים: עו"ד רועי ברזילי – סגן ראש העיר, עו"ד גלעד שריר – משנה לרה"ע, מר צחי זליכה – משנה לרה"ע, מר משה רווח – משנה לרה"ע.

נוכחים: גב' רחלי מרום – מנכ"לית העירייה, מר עזרא נחום – סמנכ"ל תפעול, מר אמנון בוץ – סמנכ"ל בורסה וקידום עסקים, גב' לבנת נזרי – מ"מ דוברת העירייה, רו"ח גלית מימרן – גזברית העירייה, גב' אורית איתיאל – מ"מ מנהלת אגף החינוך, אינג' סיגל חורש – מהנדסת העיר, גב' מאיה פלומבוים – רמ"ט ראש העיר, גב' מירב שוורץ – מתאמת פעילות הנהלת העיר ומועצת העיר, עמליה כהן – מנהלת מח' תכנון וארגון עירוני, מר רוי שפירא – עוזר מנכ"לית, עו"ד גילה קימל – השירות המשפטי, גב' בשמת שמואלי – סגנית גזבר העירייה, מר שמוליק פרקש – מנהל אגף משאבי אנוש, עו"ד אביחי בן שטרית – סגל מנהל אגף משא"ב ומנהל מחלקת כ"א, מר קובי נח – מנהל אגף מערכות מידע, מר רוני יהודה – עוזר ראש העיר, מר אביעד פיניו – מנהל לשכת רה"ע, גב' ליה פרנקל – עוזרת רה"ע ומנהלת לשכת התאגידים העירוניים.

סדר יום:

1. **אישור תקציר החלטות ישיבת הנהלה מס' 15.**
   מציג: מר ליעד אילני, מ"מ ראש העיר ויו"ר הקואליציה
2. **דיון בנושא רשימת השינויים בתקציב הרגיל מס' 3.**
   מציג: אלי מוסרי, חבר הנהלת העיר ומחזיק תיק הכספים
3. **דיון בנושא התבחינים החדשים לתמיכות לשנת 2019.**
   מציג: ליעד אילני, מ"מ רה"ע
4. **אישור העסקה מעל גיל 70 – גב' שושנה אזולאי.**
   מציג: מר שמוליק פרקש, מנהל אגף משאבי אנוש
5. **אישור העסקה מעל גיל 70 – מר צור עובד.**
   מציג: מר שמוליק פרקש, מנהל אגף משאבי אנוש
6. **אישור העסקה מעל גיל 70 – מר חיים דנינו.**
   מציג: מר שמוליק פרקש, מנהל אגף משאבי אנוש
7. **אישור העסקה מעל גיל 70 – מר זכריה לוי.**
   מציג: מר שמוליק פרקש, מנהל אגף משאבי אנוש
8. **אישור העברת פרויקט תוספת אגף והתאמות בבית ספר "מקיף" במכללת ר"ג לביצוע ע"י החברה הכלכלית.**
   מציג: עזרא נחום, סמנכ"ל תפעול
9. **אישור העברת 100,000 ₪ מהכנסות הפיקוח העירוני והחניה מהגברת האכיפה בסובב הפארק הלאומי לחברת הפארק הלאומי עבור תשלום לסדרנים בפארק.**
   מציג: שמעון שומרוני, מנהל אגף ביטחון ואכיפה
10. **תוספת תקציב ל-תב"ר 4356 – עדכון התוכנית האסטרטגית.**
    מציגה: רחלי מרם, מנכ"לית העירייה
11. **העברת חניונים סובב הפארק הלאומי לניהול חברת הפארק הלאומי.**
    מציג: ליעד אילני, מ"מ ראש העיר

1. אישור תקציר החלטות ישיבת הנהלה מס' 15.
מציג: מר ליעד אילני, מ"מ ראש העיר ויו"ר הקואליציה

<u>מר ליעד אילני:</u> פותחים ישיבת הנהלה מספר 16.

סעיף ראשון על סדר היום – אישור תקציר החלטות ישיבת הנהלה מס' 15.

בעניין הזה אני מבקש להתייחס לסעיף 9 – אישור מיזם – עכשיו תורך, שאישרנו בישיבת ההנהלה הקודמת. היה לנו דיון מקצועי בנושא, גם עם חיה וגם עם איצ'ה, ומה שעולה זה שלמעשה איצ'ה הציג 6 תלונות של תושבים על כך שאגפי העירייה לא מכבדים בעצמם את החוק שלמעשה פוטר מעמידה בתור אזרחים מעל גיל 80.

אז אנחנו בישיבת ההנהלה הקודמת למעשה אישרנו קידום של מיזם שבו העירייה תקרא לעסקים פרטיים לכבד גם כן את החוק הזה ותתן להם איזה שהוא פרסום או איזו שהיא מדבקה, משהו שיציג אותם באור חיובי לאור כך שהם מכבדים גם הם את החוק. אבל בוודאי ובוודאי אם אנחנו, לפני שאנחנו יוצאים לעסקים אחרים פרטיים, מחויבים בעצמנו לכבד את החוק הזה. אני מבקש שייצא מכתב לכלל מנהלי האגפים בעירייה, על מה איצ'ה? איצ'ה נתן דוגמאות ספציפיות, אמנון, אתה זוכר מה זה היה?

<u>מר אמנון בוץ:</u> כן. זה היה באגף הגבייה שלא מבוצע ההליך הזה. בגדול, לפני שנה יצאה הנחיה מאד מסודרת במכתב על ידי מנכ"ל העירייה דאז משה בודאגה, שציין שכל אגף שמקיים הליך של קבלת קהל חייב לשים מדבקה שגם עיצוב שלה נשלח לכולם, שלמעשה נותנת הנחיה ותעדוף לאזרחים מבוגרים לקבל קדימות בתור ושצריכים לבצע, מה שנקרא, להעביר הנחיות מאד ברורות לנותני השירות. אז צריך לרענן את העניין הזה, את כל מנהלי האגפים, איפה שמתקיימת קבלת קהל, שכל עובד שנותן שירות, כשהוא רואה קשיש הוא חייב לתת לו קדימות בתור, ללא כל קשר למיקום האמיתי שלו, זה פעם אחת. ופעם שניה – אנחנו נבקש מאגף מערכות מידע להכניס במערכת זימון התורים שנמצא בחינוך, נמצא בהנדסה ונמצא בגביה את האפשרות שברגע שאזרח ותיק מקיש את תעודת הזהות שלו, אוטומאטית הוא יקבל קדימות בתור. זאת אומרת, אוטומאטית יונפק לו תור שהוא מחוץ לסדר התור הרגיל. נפנה לחברה שעושה את זה והיא תעדכן את זה.

מר ליעד אילני: זה באמת רעיון טוב, אז שייצא מכתב כזה. גלית, לגבי הגבייה – לטפל.

אנחנו מאשרים את תקציר החלטות ישיבת הנהלה מספר 15 – מאושר פה אחד. תודה.

החלטה:

מאשרים תקציר החלטות ישיבת הנהלה מס' 15.

הצבעה: אושר פה אחד.

8. אישור העברת פרויקט תוספת אגף והתאמות בבית הספר "מקיף" במכללת ר"ג – לביצוע על ידי החברה הכלכלית.

מציג: עזרא נחום, סמנכ"ל תפעול

מר ליעד אילני: לבקשת עזרא שצריך לצאת, אנחנו רגע מדלגים לסעיף 8 – אישור העברת פרויקט תוספת אגף והתאמות בבית הספר מקיף במכללת רמת גן – לביצוע על ידי החברה הכלכלית. עזרא, בבקשה.

מר עזרא נחום: אנחנו מבקשים את אישור הנהלת העיר להעברת התכנון וביצוע תוספת אגף והתאמות בבית ספר מקיף במכללת רמת גן לחברה הכלכלית בתקורה של 5%.

מר ליעד אילני: יש הערות? שאלות?

מאושר פה אחד. תודה רבה. עזרא, תודה.

החלטה:

מאשרים העברת פרויקט ביצוע תוספת אגף והתאמות בבית ספר "מקיף" במכללת ר"ג לביצוע על ידי החברה הכלכלית.

הצבעה: אושר פה אחד.

2. דיון בנושא רשימת השינויים בתקציב הרגיל מס' 3. מציג: אלי מוסרי, חבר הנהלת העיר ומחזיק תיק הכספים

<u>מר ליעד אילני:</u> חוזרים לסעיף 2 – דיון בנושא רשימת השינויים בתקציב הרגיל מספר 3. אלי מוסרי, בבקשה.

<u>מר אלי מוסרי:</u> שלום לכולם. אני רוצה להתייחס, ברשותכם, לשינויים בתקציב, אבל לפני כן כמה הערות.

אתם יודעים שאנחנו בעיצומה של תוכנית התייעלות. כידוע לכם, בחודש אפריל, סוף אפריל תחילת מאי 2019, ממש לפני פחות מ-4 חודשים, הבנו שהתקציב כפי שאישרנו אותו פה אחד במועצה בסוף ינואר, לא נצליח לעמוד בו במסגרת כפי שהוצג בישיבת המועצה. היו שם 3 בעיות עיקריות, אני רוצה לחזור על זה, כיוון שהבנתי שהפרוטוקול הזה מסתובב אחר כך בעיר, אז שהדברים יהיו ברורים.

הבעיה הראשונה זה היה אומדן הגבייה. האומדן של הגבייה היה הרבה יותר גבוה ממה שניתן היה לגבות בפועל ומכאן שהתקציב עלה.

הדבר השני זה היה נושא השכר – התחייבנו לתוכנית התייעלות בנושא השכר, גם בנושא התייעלות בכוח אדם, גם שעות נוספות וגם שעות כוננות. נכון להיום בעיקר אנחנו עשינו נושא של שעות נוספות, שרק בסוף החודש הזה, קרי בעוד כמה ימים, נדע את ההשפעה שלו, זה יהיה החודש הראשון.

והנושא השלישי, שגם הוא יצר עיוות בתקציב, זה הנושא של העברות כספים שחשבנו שנקבל אותם, הן מתאגידים, הן מנושא של בנייה ממשרד הפנים וכיוצא בזה. זה הכניס אותנו, הייתי אומר, לפער, אני לא אוהב להגיד את המילה גירעון, הכניס אותנו לפער מאד משמעותי בערך של 48 מיליון שקל.

זו הזדמנות בשבילי להגיד פה המון תודה לרחלי, חבל שהיא לא פה,

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> היא בדרך.

<u>מר אלי מוסרי:</u> היא בדרך. אז להגיד תודה, א', כמובן לראש העיר, להנהלת העיר, לרחלי ולגזברית ולבשמת ולכל הצוות, ובעיקר למנהלי האגפים, מנהלי המחלקות, שנרתמו כולם בלי יוצא מן הכלל, כולל אגף החינוך מירה, נרתמו כולם בלי יוצא מן הכלל לסייע בנושא,

גב' מירה שנן: נגררו, לא נרתמו.

מר אלי מוסרי: אנחנו לא אוהבים את מה שאנחנו עושים, אנחנו עושים את מה שאנחנו צריכים לעשות, או קיי? ובאמת, הגשנו תוכנית התייעלות שהיא עובדת. אני חייב לציין שהדו"ח של הרבעון השני הגיע, בשעה טובה, זו היתה עבודה בשיניים, בחריקת שיניים הזענו אותו. היתה פה גבייה מן היקב ומן הגורן. ואני חייב להגיד שאם ככה נמשיך עם עוד דברים שנעשה במהלך החודשים הקרובים עד תום שנת 2019, אנחנו, איך אומרים, נצליח להגיע בריאים הייתי אומר, לקראת שנת תקציב 2020.

אני רוצה להתייחס לגבי תקציב 2020, ראש העיר הגיע, אז אני רוצה להגיד על זה כמה מילים.

תראו, היתה ישיבה השבוע של מנכ"לית העירייה, רחל מרום, שהיא לא פה, והגזברית, יחד עם כל מנהלי האגפים, והסבירו להם בצורה שאיננה משתמעת לשני פנים, שתקציב 2020 יהיה תקציב 2019 ביצוע אחרי כל ההתייעלות. ואני חייב לציין את כל מנהלי האגפים שהבינו את המצב וכך אנחנו מכינים תקציב לשנת 2020.

אבל, ופה האבל הוא גדול, אדוני ראש העיר, ואני שמח שהגעתי, מגיעים כל מיני דרישות להוצאות שלא היו ב-2019, או שהיו חלקית ב-2019, ומדובר במיליונים של שקלים – אם זה הצהרונים, אם זה הרובעים, אם זה לשכת תאגידים, אם זה האוטובוסים, אם זה שכר, אם זה חינוך. ואם אנחנו לא נקיים דיון על כל אחד מהסעיפים האלה, אנחנו נמצא את עצמנו בראשית ינואר 2020 באותה בעיה כפי שנמצאנו באפריל 2019. ואני אומר לך, אדוני ראש העיר, זה החלטות שצריכות להיות של הנהלת העיר. יש פה נושאים שלא נדונו בכלל בהנהלת העיר, צריך לדון עליהם אחד לאחד, לקבל החלטות, ובהמשך להחלטות האלה אנחנו ננהג בהכנת תקציב 2020. יש עוד זמן, יש עוד זמן, אבל לא הרבה זמן. יש לוח זמנים מאד צפוף, יש גם חודש חגים, יש כבר מועד לאישור תקציב שהוא בסוף דצמבר 2019, ואני מציע לכם לקבוע מועד, אדוני ראש העיר, ולך ליעד ממלא מקומו, בהקדם, בהנהלת העיר, על תקציב 2020, על כל ההוצאות האלה, שאחר כך לא נגיד מאיפה כסף, כיוון שכל נושא צריך מקור תקציבי. אנחנו, לצערי הרב, התחלנו את התקציב הראשון של הקדנציה הזאת עם התחלה של עודף 1.2 מיליון שקל. הקדנציה הקודמת התחילה מעל 28 מיליון שקל. ועוד לא אמרתי מילה אחת על כל הקרנות שעברו מהפיתוח לתקציב הרגיל ודלדלו את מקורותיה הכספיים של העיר, זה כבר סיפור אחר. ומדובר פה מעל ל-

170 מיליון שקל. לקחת בחשבון את המספרים האלה. אנחנו צריכים להיערך ואנשים פה צריכים לקחת בחשבון שההחלטות הן החלטות כואבות, וכל אחד יש לו אג'נדה, וזה בסדר וזה לגיטימי, אבל האחריות היא אחריות כוללת, בראש וראשונה עליך אדוני ראש העיר, ועלינו כהנהלת העיר.

עכשיו אני רוצה להתייחס לגבי העברות מתקציבים. אני מבקש מבשמת, בבקשה.

גב' בשמת שמואלי: שלום לכולם. קודם כל, גם אני מצטרפת לתודות של אלי, שכולם באמת נרתמו לזמן הקצר ועזרו לנו להגיע, להתקדם בתוכנית ההתייעלות. הצגנו לפניכם את סך הכול השינויים בהתייעלות בתקציב הרגיל. ההתייעלות היא בערך כ-30 מיליון. היא מורכבת הן מהגדלת ההכנסות והן מהקטנת הוצאות. תשומת לבכם לסעיף מיוחד, שזה הנחות לזכאים על פי חוק, זה רשום אמנם 15 מיליון, אבל זה הוצאה כנגד הכנסה, זה רישומי בלבד, ככה שזה קצת מעוות את הסך הכול. אבל אם יש שאלות ספציפיות, אני אשמח לענות.

מר אלי מוסרי: רגע, קיבלו את זה האנשים, קיבלו את זה יחד עם הזימון.

מר אדם קניגסברגר: הסעיף הראשון לגבי ארנונה – אלי הסביר אותו יפה. היה אומדן מנופח,

מר אלי מוסרי: שגוי. תגיד אומדן שגוי.

מר אדם קניגסברגר: לא חשוב. טעות.

מר אלי מוסרי: טעות.

מר אדם קניגסברגר: אבל אני לא מבין למה.

מר ליעד אילני: בבית ספר שלי אמרו לי שעל טעויות משלמים. אבל זה אנחנו נבין עוד מעט.

מר אדם קניגסברגר: אבל עדיין איש לא שילם על הטעויות שלו,

מר ליעד אילני: וחובה שישלם. אנחנו נבדוק תיכף מי עשה את זה.

מר אדם קניגסברגר: אני מסכים. ההסבר שלך, נאמר שיש פה פעולה חשבונאית ויש הגדלת הנחות לזכאים. מה המשמעות של הדבר הזה, מעבר לעניין הזה כאילו לאזן?

רו"ח גלית מימרן: אני אסביר. מצד אחד, רישומית, בעצם ההנחות נכנסות 3 פעמים לדו"חות בצד החובה, בצד הזכות לדו"חות הכספיים. זה מאזן את עצמו. אנחנו חייבים רישומית לרשום את זה. אז ה-15 מיליון מול ה-15 מיליון מקוזזים.

בלי קשר, הרי ההנחות מתקזזות מההכנסות וההכנסות נרשמות נטו. ולכן בעצם ההכנסות נטו של סעיף ארנונה בעצם, מקוזזות ב-15 מיליון. זאת אומרת, יש לך פלוס מינוס שמתקזז וסך הכול עוד ארנונה שהורדנו ב-15 מיליון.

מר אדם קניגסברגר: כן. אז למה,

גב' בשמת שמואלי: במקרה זה יצא אותו מספר. זה לא קשור. זה לא קשור למספר של ה-15 של הארנונה.

מר אדם קניגסברגר: אני אצטרך הסבר פרטני כי,

עו"ד כרמל שאמה הכהן: הוא לא מבין. הוא לא מבין. צריך להסביר.

גב' רחל מרום: לא, לא, תסבירי.

רו"ח גלית מימרן: לא, אני רוצה להבין בדיוק מה מטריד אותך.

מר אדם קניגסברגר: מה שמטריד אותי זה העניין הזה, שנקבעו הנחות לתושבים,

מר אלי מוסרי: על פי חוק. הנחות על פי חוק.

מר אדם קניגסברגר: על פי חוק, למי מגיע.

רו"ח גלית מימרן: נכון.

מר אדם קניגסברגר: וזה חלק מהתקציב שאנחנו מייעדים לנושא של הנחות.

רו"ח גלית מימרן: נכון.

מר אדם קניגסברגר: עכשיו התחזית של הארנונה ירדה, כלומר, אנחנו מקבלים, לפי מה שכתוב פה, 15 מיליון פחות, זה האומדן.

רו"ח גלית מימרן: אומדן.

מר אדם קניגסברגר: אז למה באופן אוטומאטי כאילו מגדילים את ההנחות ב-15 מיליון?

רו"ח גלית מימרן: לא, לא, זה לא קשור.

מר אדם קניגסברגר: זה מה שכתוב כאן.

גב' בשמת שמואלי: זה לא קשור.

מר אלי מוסרי: זה הגדלה והקטנה.

רו"ח גלית מימרן: בסעיף הארנונה בעצם יש הקטנה, הארנונה נטו כבר בנטרול הנחות, מכל הסיבות שהן, יש הקטנה מ-715 מיליון ל-700 מיליון, או קיי? זה כרגע. דרך אגב, אחרי מאבקים מאד מאד גדולים שאנחנו מנסים למצוא הכנסות ולהגדיל אחוזים ולהביא עוד כסף, בעצם הקטנה של 15.

מר אדם קניגסברגר: עדיין 15 מיליון זה,

רו"ח גלית מימרן: זה כבר נטו אחרי הנחות, אחרי קיזוז הנחות, כי זה מזומן נטו ורושמים הכנסות ארנונה על פי מזומן נטו. זה לא קשור. ההנחות, בלי קשר, נרשמו כמספר בדו"חות שהוא לא המספר הנכון. אז אנחנו כבר מייצרים בעצם, מתקנים את המספר. ההנחות נרשמות גם פלוס וגם מינוס בדו"חות הכספיים.

מר אדם קניגסברגר: או קיי. בסדר. הלאה.

מר אלי מוסרי: תמשיכי, בשמת.

גב' בשמת שמואלי: לא, שאלתי אם יש שאלות.

מר אלי מוסרי: אהה, יש שאלות? או קיי. אני רוצה להגיד עוד משפט אחד. יש שאלות, רבותי?

מר ליעד אילני: אני אתייחס בסוף.

מר אלי מוסרי: יש עוד שאלות?

עו"ד דוד מנחם: הנחות לזכאים על פי חוק, ה-90 מיליון, איך המספר הזה נגזר?

רו"ח גלית מימרן: אני אסביר. לפני שנה, שנתיים בעצם, חלק מההנחות היו מקוזזות בעצם,

עו"ד דוד מנחם: במה בא לידי ביטוי ההנחות, קודם כל, כי אני מחזיק גם את תיק הארנונה וגם אצלי יש ועדת הנחות. על זה אני רוצה לדבר.

רו"ח גלית מימרן: הם כל הנחה, גם הנחות שהן על פי חוק, וגם ההנחות שיש בוועדות כאלה ואחרות. אבל בגדול זה הנחות על פי חוק. כי גם הנחות נזקק זה על פי חוק לפי סעיף ...

עו"ד דוד מנחם: אני מבין. אבל אני שואל, איך אפשר לגזור מספר מוועדה שעדיין לא מחליטה,

גב' בשמת שמואלי: לפי ביצוע בפועל.

עו"ד דוד מנחם: מי אתה רואה ומי אתה לא רואה.

רו"ח גלית מימרן: אנחנו יודעים, היום אנחנו יודעים,

עו"ד דוד מנחם: למשל, ביום חמישי הבא תהיה ועדת הנחות מספר 7 אצלי, או 8.

רו"ח גלית מימרן: אנחנו בטוח יודעים אבל עכשיו, אנחנו עכשיו יודעים שאם שנה שעברה סיימנו הנחות במספר X, אפשר לראות את זה מהדו"ח של 2018, לא הגיוני שהמספר יהיה X פחות 15.

עו"ד דוד מנחם: את אומרת שזה יכול רק לעלות.

רו"ח גלית מימרן: בדיוק. ולכן אנחנו לפחות רוצים להראות מספר תקין.

עו"ד דוד מנחם: זאת אומרת, שה-90 מיליון זה על סמך שנה קודמת פלוס מינוס?

גב' בשמת שמואלי: כן. כן.

רו"ח גלית מימרן: היתה שם טעות תקציבית, כן, אבל בגלל שזה לא 90 מיליון,

עו"ד דוד מנחם: לא, אני לא מדבר על טעות. אני אמרתי, הנחות לזכאים על פי חוק תקציב 90 מיליון.

גב' בשמת שמואלי: כן. כן. כן.

עו"ד דוד מנחם: ככה אתם כותבים, תסתכלי.

רו"ח גלית מימרן: נכון. אבל התקציב, אנחנו מגדילים אותו בעוד 15 מיליון, כי אנחנו יודעים היום שסיימנו את 2018 ב-100 ומשהו מיליון.

עו"ד דוד מנחם: זה מצוין.

מר אלי מוסרי: חד משמעית, דוד, הנושא של ההנחות, בהכנת התקציב לא הוכן הנושא הזה כמו שצריך. אנחנו אמרנו את זה במפורש.

גב' בשמת שמואלי: כי גם היו לנו אז נתונים לספטמבר.

מר אלי מוסרי: נכון.

גב' בשמת שמואלי: כמו היום.

מר אלי מוסרי: הדו"חות לא היו סופיים, בדיוק.

רו"ח גלית מימרן: אבל זה נבע כתוצאה מתקלה של קיזוז ברוטו נטו.

עו"ד דוד מנחם: רגע, רגע, אלי עכשיו אמר משהו אחר לגמרי. שמעתי אותו גם אומר את זה מקודם, אבל עכשיו הוא אמר משהו אחר. אלי אומר שה-15 מיליון זו טעות חשבונאית. את אומרת שה-15 מיליון זה צריך להיות X פלוס Y, כי לא יכול להיות ש-X יירד ממנו, כי האנשים הנזקקים של שנה שעברה נשארים פלוס אולי נוספים. אז זו לא טעות מתמטית, זה פשוט צפי שלכם לכך שאנשים יותר אולי יזדקקו להנחות.

רו"ח גלית מימרן: הערכת ההנחות שבוצעה בתחילת השנה, עוד לפני שהדו"ח הכספי היה סגור, היתה בהערכה ב-90 מיליון,

גב' בשמת שמואלי: לא, זה רק בסעיף הזה.

רו"ח גלית מימרן: רגע, רגע, תני לי להסביר. ב-90 מיליון,

עו"ד דוד מנחם: כל אחד אומר משהו אחר.

רו"ח גלית מימרן: שניה. 90 מיליון, כתוב לך,

עו"ד דוד מנחם: לא, אני שומע אותך, גלית.

רו"ח גלית מימרן: זה התקציב של 90 מיליון, אבל בפועל סגרנו את ההנחות במספר הרבה הרבה יותר גבוה, אם אני זוכרת נכון מעל 100 מיליון. ולכן לא הגיוני שהשנה נעמוד על 90 מיליון. ולכן תיקנו.

עו"ד דוד מנחם: הבנתי. עכשיו זה משלב את שניכם.

רו"ח גלית מימרן: זהו, בדיוק, אנחנו מדברים אותו דבר.

עו"ד דוד מנחם: כלומר, ההנחות היו מעל ה-90 מיליון שמוספרו בקדנציה הקודמת, ראית שזה בערך 15 מיליון, ולכן מה שאלי אומר שהיתה טעות חשבונאית, לזה אתה מתכוון לפער שהיה בין מה שדווח לבין מה שהיה בפועל.

מר אלי מוסרי: אני אתן לך דוגמא – תוחלת החיים – תוחלת החיים עלתה ברמת גן, ואז מה קורה? אתה צריך לקחת בחשבון שההנחות, ברגע שתוחלת החיים עלתה,

עו"ד דוד מנחם: זה ימשיך יותר.

מר אלי מוסרי: הרבה יותר מקודם. מה עשו שנה שעברה בתקציב? כיוון שלא היה את האומדן הסופי, גם לא היה את הרבעון השלישי של 2018, בנו על ביצוע,

עו"ד דוד מנחם: 2017?

מר אלי מוסרי: בדיוק, ביצוע 17. בינתיים אנשים חיו ולא רוצים למות ברמת גן, וטוב שכך,

עו"ד דוד מנחם: ברוך השם.

מר אלי מוסרי: ברוך השם. אז ההנחות, סעיף ההנחות צריך לגדול ולא הגדילו אותו.

עו"ד דוד מנחם: הבנתי. הבנתי.

מר אדם קניגסברגר: סליחה, עוד שאלה אחת.

עו"ד דוד מנחם: לא, לא ולא הגדילו, אלא,

מר אלי מוסרי: לא התאימו אותו.

עו"ד דוד מנחם: לא, לא הגדילו יותר ממה שהיה בפועל.

מר אלי מוסרי: מה שצריך היה להיות.

עו"ד דוד מנחם: יש הבדל מהותי.

מר אלי מוסרי: לא התאימו למה שהיה צריך להיות. זה הניסוח.

עו"ד דוד מנחם: הבנתי אותך.

מר אדם קניגסברגר: ברשותכם, שאלה אחת. ישנן הוצאות שהן לצורך יצירת הכנסה. למשל, מדידת נכסים – אנחנו עושים את זה כדי ליצור הכנסה יותר גדולה לקופת העירייה. אבל אני רואה שאת קיצצתם 805,000 שקל, כמעט מחצית מהמדידה.

רו"ח גלית מימרן: התאמנו את זה, אתה צודק לחלוטין ואנחנו נעשה פעולות כדי להגדיל הכנסות בכל צורה שהיא, אבל התאמנו את זה לתקציב הכי מתאים שיהיה לאור המצב נכון להיום, כמה השקענו בעלויות

למדידות וכמה אנחנו צפויים להשקיע עד סוף שנה, ועשינו תחשיב, והגענו למספר שהוא נמוך מהתקציב המקורי שתוקצב. אבל אני מסכימה איתך שזה סעיף שבסוף יוצר כסף, יוצר הכנסה, ואין ספק שנמשיך להשקיע בו.

מר אלי מוסרי: יש עוד שאלות? אני רוצה להגיד רק עוד משפט אחד. אני רוצה להגיד, אם אתם זוכרים את ישיבת ההנהלה ביולי, אז אנחנו דיברנו על פער בין התקציב שהיה אומדן לבין הערכות שלנו על סמך הביצועים של ה-5 חודשים הראשונים, היה פער בערך של 48 מיליון שקל, ובעקבות תוכנית ההתייעלות שמובילה אותה מנכ"לית העירייה, אנחנו נמצאים היום, השינויים בתקציב במסגרת תוכנית ההתייעלות, גם שמורכב מהגדלת הכנסות וקיטון בהוצאות, צמצמנו את זה כבר ב-30 מיליון שקל. זאת אומרת, אנחנו נמצאים עכשיו בפער אמיתי של 18 מיליון שקל בחישוב שנתי. אז לקחת את זה גם כן בחשבון, שבסך הכול זה הישג, אבל יש לנו עוד עבודה קשה קשה מאד לפנינו.

בהמשך להערה של ליעד אילני – אני אחראי על הכול, כמחזיק תיק הכספים, לא בורח משום אחריות.

מר ליעד אילני: אני בכל זאת רוצה לומר בעניין הזה. אני מצטרף לכל התשבחות לכל מי שמקצץ והתכנס כדי באמת לטפל בבור הזה שנוצר.

אני חושב שאירוע כזה הוא אירוע, איך אמרה המנכ"לית, אירוע מז'ורי, בחייו של ארגון. אני לא איש כספים, אני סומך בעניין הזה על כל המומחים שהביאו לנו בחודש דצמבר ובינואר את הצעת התקציב, עם אותם אחוזי גביה. ובסופו של דבר, כל אחד מהגורמים בעירייה, גם הגורמים הפוליטיים וגם אנשי המקצוע צריכים להבין שיש פה באמת הרבה מאד תוכניות שאנחנו התחייבנו עליהן לציבור והציבור הצביע עבורנו, עבור התוכניות האלה. והציבור בכלל נושא עיניו אלינו. אנחנו סופגים ביקורת אישית קשה, גם ראש העיר, גם אני, על איזה שהוא גירעון, שאין לי ספק שבסופו של דבר זה לא יהיה גירעון, אין לי ספק שאנחנו נפתור את העניין הזה ושנת התקציב תסתיים באיזון, או לפחות באיזון, אבל צריך להבין, 50 מיליון שקלים זה, כמו שאמרה המנכ"לית, אירוע מז'ורי, ולא יתכן שנעבור עליו לסדר היום. אני חושב שאנחנו צריכים לעשות בדיקה יסודית והפקת לקחים של העניין הזה כדי שלא נחזור עליו חלילה בשנים הבאות, אדוני ראש העיר.

מר אדם קניגסברגר: הציבור צריך לקבל הסבר על הגירעון הזה. אלי, זה במיוחד אליך, כי אתה ניסית, אני אומר שהציבור צריך לדעת מה הסיבה לגירעון, כי הציבור מאשים אותנו כאילו, אותנו זה אומר את כל הנהלת העיר, כאילו בזבזנו 50 מיליון בפחות מחצי שנה. והאמת היא שזה לא בוזבז. האמת היא שברגע שבמאזן ההכנסות, אמרתי את המילה מנופחות, או גדולות מהמציאות שאפשר לגבות אותן, ברגע שעושים מאזן מתבססים על ההכנסות ובהתאם לזה עושים הוצאות. ההוצאות היו, או שגם מתוכננות, עכשיו פתאום חסרים 50 מיליון ואז צריך לעשות את הקיצוץ הדראסטי הזה, הציבור צריך להבין את הדבר הזה.

עו"ד דוד מנחם: נכון מאד.

מר אדם קניגסברגר: עובדה שיש לנו בעיות לא פשוטות עם ועד העובדים ועם גורמים אחרים. אני חושב שהציבור זכאי לקבל הסבר נכון, למרות שיש איזה שהוא סיכון לגבי שנת 2018, שאני לא רוצה להיכנס פה בפומבי. אבל לגבי 2019, אני חושב שאנחנו צריכים לתת הסבר מדויק לציבור, כדי שיבינו שלא אנחנו הלכנו ובזבזנו את הכסף. ראש העיר עושה מאמץ גדול לשפר את חזות העיר וכך הלאה, עושים גם מאמץ גדול לתת, הייתי אומר, תועלות ציבוריות או נקרא לזה גם תרבותיות לעיר, ואני חושב שזה מאד משפיע, אנשים נהנים מהדברים האלה. יחד עם זאת, מצד שני, מפרשים את זה כאילו שאנחנו מבזבזים כסף כשאין לנו.

אז אני חושב שצריך, יש לנו דוברות, אני חושב שיש צורך לתת הסבר לעניין הזה באופן לפי דעתי דחוף, עם הסבר נכון ושאנשים ינסחו את זה כמו שצריך.

עו"ד דוד מנחם: אני תומך בכל מילה של אדם, כי אני, מנסים לנגח אותי ולמעשה את ראש העיר דרכי, וזה נשמע לא רק לציבור, התושבים לא בדיוק יודעים, אלא יש חברי מועצה בודדים, אולי בודד מתוך בודדים, שמתסיסים את כל, מנסים להתסיס את כל העיר לגבי זה שתוך חצי שנה 48 מיליון גירעון, וזה הנהלת העיר. ולכן אני חושב שבאמת מה שאדם אמר פה, אני חושב גם, לבנת, שצריך לדעת להסביר את זה. אלי, צריכים לדעת לתת להם הסבר, לא משנה מטעמך, לא משנה מטעם מי, איך 48 מיליון כאילו שאומרים תוך חצי שנה שאנחנו עשינו את הדבר הזה. כי זה בעיה ומתסיסים את האנשים עם נתונים שגויים, כמו בעוד הרבה נושאים, כשאני יודע שלא מעט פעמים פה בהנהלה הראינו שבמקום שקל,

ראש העיר, הבאת 400,000 שקלים. או, לקחת אותי לבוררות בחוות הסוסים והתברר שאם יש מינוס, אמרת לי – בוא, בוא איתי לעבריינים של פרדס כץ, ועוד 2 מיליון ו-150 נוספים או 250 היה, הוא אומר – כמה שאני חשבתי שיש מינוס, יש עוד מינוס. מישהו, אדם העלה פה נקודה מאד מהותית. צריכים לעשות את זה.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: בשבת היינו בקונטיינרס ועשיתי עם בוץ סיור שם בבורסה לראות מקום לסקווש. ואז ראיתי איזה שלט פרסום, אמרתי – מעניין אם אנחנו מקבלים על זה שכר דירה, כי הוא יושב על השטח שלנו. יש שם כמה שלטים שהם כאילו על פרטי ועוד אחד שהוא המשך שלהם. התקשרתי לשרון גוילי, היא אמרה לי – תשמע, זה שטח פרטי. בהתחלה היא אמרה לי – אני לא גובה. אז אמרתי לה – תבדקי אם זה פרטי. היא אמרה לי – זה שטח פרטי. לא נחה דעתנו, בדקנו שוב, כי זה לא היה נראה לי פרטי. היום עופר שובע עשה חקירה לעומק – השטח הוא ציבורי שלנו. שלט כזה נותן 70,000 ₪ כל שנה והזכיין משלם לנו. מגיע לנו לפחות 7 שנים אחורה.

מר אלי מוסרי: תעשה חשבון, מכפלות.

עו"ד דוד מנחם: אתה אמרת את הדבר הזה, ראש העיר, כרמל,

עו"ד כרמל שאמה הכהן: מתקרבים לחצי מיליון.

עו"ד דוד מנחם: אתה אמרת גם באחת הפעמים שלגבי ההוא שהיה מקבל בגרושים,

עו"ד כרמל שאמה הכהן: מעניין כמה שלטים כאלה עוד יש.

עו"ד דוד מנחם: נכון.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: זה אומר שצריך להוסיף באמת פיקוח לשילוט. לא הגיוני שראש העיר עושה את הפיקוח על השילוט.

עו"ד דוד מנחם: נכון. ואתה אמרת בעצמך,

עו"ד כרמל שאמה הכהן: זה לא הגיוני. אבל תראה כמה זה שווה. גם אם אתה לוקח מפקח על שילוט, אתה נותן לו 150,000 שקל עלות שכר בשנה, שימצא לך שלט אחד כזה ב-3 שנים.

עו"ד דוד מנחם: ראש העיר כרמל, אני אומר לך, מה שאדם העלה פה, בעיני, הוא אפילו לא שומע מה שאני מדבר, לא בגלל שהוא מזלזל, הוא לא שומע, אדם, תקשיב טוב, זו הנקודה הבסיסית. אתה מצד אחד מראה איך אתה מצליח להכניס כספים; ומצד שני, טוחנים לי את המוח מכל מיני כיוונים על פוסטים שיוצאים כאלה ואחרים, שההנהלה הזאת 48 מיליון תוך חצי שנה. זה אבסורד. אז לא אומרים שזה הבור שחשבת שקיים, שהוא הרבה יותר עמוק ממה שחשבתי שהוא קיים, ולא רואים מאיפה ההכנסות שאתה נותן. מישהו צריך לעשות דוברות בנושא הספציפי הזה, לדעת לשווק ש-48 מיליון, 99.9 זה בגלל הקדנציה הקודמת. ונהפוך הוא, בקדנציה הזו ראש העיר הלך והביא הרבה הרבה כספים.

מר ליעד אילני: או קיי, שאלות? הערות נוספות?

עו"ד חיה מנע: אני רוצה לומר משהו. קודם אני רוצה להתייחס לנושא של העסקים, וזה חשוב לי גם להביא את הנושא הזה לכאן.

נכון שהעסקים הם לא כולם תושבי העיר, אבל יחד עם זה, הם משלמים ארנונה וארנונה מאד גבוהה. ראשית, אנחנו את הארנונה, כמובן בתי קפה בסופו של דבר, בגלל המצב, לא יכולנו להפחית,

עו"ד כרמל שאמה הכהן: גם לא אישרו לנו, דרך אגב. החלטנו החלטה מיותרת, אבל בסדר. הכוונה היתה טובה.

עו"ד חיה מנע: נכון כמובן שכאשר צריך להגביר את הפיקוח, אז כמובן שיש מקום להגביר אותו, ואיפה שצריך לשלם בהחלט צריך

לשלם, אבל יש תחושה, ואני שוב, מביאה לידי ביטוי כרגע את התחושה של העסקים, שאנחנו מנסים לקבל מהם כספים. עכשיו, אני בעצמי, אני יודעת שאישרנו פה את צו הארנונה וכמובן גם אני אישרתי, אבל לא הבנתי, כמו אולי חלק מהחברים כאן, שבעצם הרבה עסקים עכשיו שיש להם מרפסות מעל הראש והם ממש לא אשמים שככה בנו את הבניין, יצטרכו לשלם עכשיו הרבה יותר ארנונה בגין המרפסת הזו. זה אולי לא מופיע אצלך בתוכנית ככספים שייכנסו על מנת שיכסו את הגירעון, אבל היום העסקים, שאפילו גם חלקם תושבים, צריכים לשלם הרבה מאד כסף עבור אותו גג שיש להם למעלה שלא תמיד משרת אותם ולא תמיד הם צריכים אותו בכלל. כמובן שיש לזה משמעות מאד, מבחינת ההתנהלות הכלכלית של אותו עסק קטן, יש לזה משמעות מאד מאד גדולה.

בהקשר של זה גם אני רוצה לציין,

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> חיה, רק סליחה שאני מפריע לך, בנקודה הזאת יש חוקים. סיגל חורש לא יכולה לפטור אנשים מדברים שבהנדסה נותנים. לא, כי זה נשמע,

<u>עו"ד חיה מנע:</u> לא, לא, בוודאי שיש חוק, אבל לא בכל,

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> לא, כי זה נשמע איזה משהו, איזה, הצבענו על צו ארנונה כזה ולא ידענו ולא זה. יש חוקים.

<u>עו"ד חיה מנע:</u> לא בכל עיר שיש מרפסת מעל העסק, אז צריך לשלם עבור השטח הזה כמו שטח מקורה.

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> תשאלי את סיגל. סיגל, תקשיבי, מרפסות ... ארנונה.

<u>עו"ד חיה מנע:</u> לא בכל מקום אתה צריך לשלם כמו שטח מקורה. שוב, אני אגיד את מה שיש לי לומר, אחר כך תגיבו. אתם מכירים אותי כבר, אני אומרת את הדברים, תגיב אחר כך בזמנך החופשי. אני גם לא מדברת באריכות.

אני רוצה גם לומר, יחד עם זאת, אני למשל, אצלנו בקידום עסקים, בשני התיקים שאני מחזיקה – גם קידום עסקים וגם מעמד האישה ושוויון מגדרי, אני עומדת בתקציבים. עשיתי תוכניות. אנחנו לא מוציאים מעבר. אני בעצמי חוסכת – אין לי מזכירה שמשרתת אותי בעירייה, קבלת הקהל שלי מתבצעת בבתי קפה או במשרד הפרטי שלי, אין לי מקום שבו אני יכולה לקבל קהל. במחלקה למעמד האישה ושוויון מגדרי יש לי עובדת אחת שאנחנו עובדות ביחד כבר קרוב לשנה רק אני והיא, המכרז שהיה פה כמובן הוקפא, אין לנו מישהי שהיא מנהלת מחלקה. בתיק השני של קידום עסקים, גם כן, הצוות מאד מצומצם, העסקים מחכים עד היום לפתיחת מרכז שירות לעסקים שהבטחנו להם. אגב, ליעד, פתחת את הישיבה הזאת בהבטחות – הבטחנו לתושבים וגם הבטחנו לעסקים. לא כחלק מהבטחות בחירות, אבל הבטחנו כהנהלת עיר שיהיה מרכז שירות לעסקים, הבטחנו שיהיה דף פייסבוק, הצגתי לכם מצגת מסודרת. עד היום, עוד מעט חותמים שנה, אין מרכז שירות לעסקים, אין דף פייסבוק לקידום העסקים. אני מרגישה, באמת, אני קודם כל תושבת העיר, אבל אני מחזיקת תיק ואני פה גם באה להשמיע את קולם של בעלי העסקים, שאני מזכירה, חלק ניכר מהם גם עוזרים לצמצם את הגירעון שנוצר, אנחנו חייבים להם. לא יכול להיות שאני שולחת מכתבים ובאה ודופקת על שולחנות, ואומרים לי – מחר, מחר, מחר – ודברים לא קורים, דברים לא זזים.

אני מאד מבקשת שיחד עם כל הגברת האכיפה ויחד עם כל הדברים הנוספים שאנחנו עושים, אני מבקשת שמה שהבטחנו לבעלי העסקים בהקמת מנהלת העסקים העירונית, שזה פתיחת מרכז שירות לעסקים, שזה הקמת דף פייסבוק, והכול מתוקצב במסגרת התיק שלי, שהתקציב שלו הוא זעום, באמת, תקציב זעום ביחס לארנונה שמשלמים בעלי העסקים, ותקציב זעום בתיק השני של מעמד האישה ושוויון מגדרי ביחס לעובדה שאנחנו 51% באוכלוסייה.

אז אני לפעמים אולי לא אומרת את הדברים מספיק בצורה נחושה וברורה, אז עכשיו חשוב לי, דווקא בישיבה הזו, שאנחנו מדברים על תקציב, ודווקא כאשר מציגים כאן את הצמצומים, חשוב לי להביא את קולם של העסקים ולומר שאנחנו לא יכולים לחכות יותר. לא יתכן שנסיים את השנה הזו בלי שהדברים האלה יהיו מבוצעים. תודה.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> חיה, אני רוצה להבין את העניין הזה של המרפסות, כי זו פעם ראשונה שאני שומע את זה.

מר אמנון בוץ: אני יכול להרחיב, אדם.

מר אדם קניגסברגר: בבקשה.

מר אמנון בוץ: הכוונה – בצד הארנונה הוחלט שאנחנו הולכים לגבות שטחים, או שטח תפוס מחוץ לבית העסק, או שטח שהוא מקורה שלמעשה העסקים מקיימים בו פעילות. בוצעו מדידות. מה שקורה בפועל זה שישנם עסקים שמחויבים כשטח מקורה כשבפועל הם נמצאים בשטח תפוס. ההבדל, אגב, הוא כמעט 240 שקל למ"ר אם אני לא טועה. כשזה מגיע,

מר אדם קניגסברגר: אתה מדבר על עסק שיש לו מרפסת?

מר אמנון בוץ: קח בית קפה לצורך העניין שנמצא בחוץ,

מר אדם קניגסברגר: קומה שניה?

מר אמנון בוץ: לא, לא, לא, בית קפה שיושב, מציב כיסאות ושולחנות, הוא משלם בגין הכיסאות והשולחנות פעם אחת.

מר אדם קניגסברגר: נכון.

מר אמנון בוץ: אנחנו במדידות החלטנו שאנחנו גובים על השטחים האלה בחוץ. אם אין מרפסת, בגדול, אז מדובר על שטח תפוס, שזה 24-25 שקל למ"ר. אם מדובר בשטח שהוא מקורה, אז גובים משהו כמו 300 שקל למ"ר, פחות או יותר אני זוכר את המספרים.

יש מצבים שבהם יש חצאי מרפסות.

מר אדם קניגסברגר: הבנתי. עכשיו, השאלה היא כזאת,

מר אמנון בוץ: רגע, זה אחד. שתיים – אנחנו צריכים לזכור שראש העיר נתן הנחיה מאד ברורה מ-2020, שאנחנו מכניסים עסקים בגדול לתוך שטח החנות. בפועל על פי הצו אנחנו נהיה מחויבים לגבות כסף מכל עסק שנמצא מתחת לקולונדה, גם אם הוא לא נמצא בחוץ. אנחנו צריכים לשים לב שאם יש מצד אחד הנחיה של ראש העיר בעניין הזה, ומצד שני נוצר איזה שהוא מצב שלא תואם את ההנחיה, גם זו בעיה מבחינתנו. אנחנו נצטרך לתת את הדעת.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: צריך עוד לעשות דיון מסודר על זה, אמנון.

מר אמנון בוץ: כן, כן, ברור. אני רק הסברתי, חידדתי את הנקודה שחיה דיברה עליה.

מר אדם קניגסברגר: סליחה, יש הבדל בין קולונדה לאיזו שהיא מרפסת שהעסק היה והיתה לו מרפסת.

אני אומר דבר כזה, אני מסכים עם ראש העיר, צריך לעשות דיון,

מר אמנון בוץ: לגמרי. ביקשתי.

מר אדם קניגסברגר: עסקים הרי ששילמו סכום מסוים והיתה להם מרפסת, ופתאום, את המרפסת הם לא יצרו כי היא נמצאת, הם לא הגדילו אתך השטח, אז צריך לבדוק את זה יותר לעומק ולתת החלטה ברורה. אני בעד זה שכל מי שהרחיב את העסק שלו לתוך קולונדה – הוא צריך לשלם. על זה אין ויכוח.

אני אגיד את זה בשפה של ועדת תכנון ובנייה. בוועדת תכנון ובניה, השטח נקרא שטח עיקרי אם הוא מכוסה לפחות מ-3 כיוונים. ברגע שיש קולונדה והוא סגר, עשה סגירת חורף או משהו כזה,

מר אמנון בוץ: נכון, נכון, אתה צודק.

מר אדם קניגסברגר: אוטומאטית צריך לשלם כפול.

עו"ד חיה מנע: מדובר על כאלה שלא סגרו.

עו"ד דוד מנחם: אני הבנתי מה שחיה אומרת ומה שאמנון אמר ומה שאדם אמר. אני אומר שני דברים: קודם כל, יש עניין של חוק, על מה גובים ארנונה. זה דבר אחד. צריך לבדוק, צריך פה יועץ משפטי שיבדוק, אני לא רוצה להגיד מה דעתי ו/או מה שאני חושב שהחוק אומר, כי אני צריך להסתכל לפרטים – האם יש אפשרות לרשות ללכת ולפטור עסקים שיש להם מרפסות מחוץ לעסק שלהם או מקורה, ששם זה פי כמה וכמה, פי 10 אני חושב או פי 8, אמנון, בעלות של הארנונה, האם ניתן לפטור אותם או לא?

רו"ח גלית מימרן: אני יכולה לענות לך – שלא ניתן לפטור,

עו"ד דוד מנחם: כי את דיברת פשוט עם לבנת ורציתי להגיד לך את זה, אבל עשית לי ככה. ולכן, זו היתה השאלה המרכזית, גלית, האם יש אפשרות בחוק ללכת ולפטור? למה?

רו"ח גלית מימרן: אני אסביר.

עו"ד דוד מנחם: עוד משפט אחד. מהקדנציה הקודמת, וזה גם צריך ללכת ולפרסם, שמוליק, אני רוצה לומר משהו, אנשים רואים שהקדנציה הזו, ראש העיר, עושים מדידות. אומרים – בא ראש עיר חדש, התחיל לבצע לנו מדידות. אמרתי להם – החלטה על המדידות זה גם בבתים וגם בעסקים, גם בבתים פרטיים. מה נכנס לנו לדירות וכו' וכו'. אמרתי להם שאני זוכר שכבר מהקדנציה הקודמת היתה החלטה לבצע מדידות. למה? כי רמת גן, עם כל מה שהיא, היא שונה מערים אחרות שיש סנכרון מלא בין ההנדסה, סיגל, לבין הארנונה, שברגע למשל, והסברתי להם במקומות מסוימים, אני לא רוצה להזכיר שמות שלא יתנפלו עליהם, בן אדם היה לו למשל 80 מטרים, בנה ל-170, ההנדסה לא ידעה לדווח לארנונה,

אינג' סיגל חורש: לא, לא, לא, ממש לא.

עו"ד דוד מנחם: עכשיו זה משתנה. דברים עכשיו משתנים. זה כן, כן, כן, כן.

אינג' סיגל חורש: כבר הרבה זמן. זה לא עכשיו.

עו"ד דוד מנחם: זה לא התחיל מהקדנציה הקודמת.

אינג' סיגל חורש: זה היה גם בקודמת. זה כבר שנים.

עו"ד דוד מנחם: לא. לא. אז אני אומר לך בוודאות של אלפיים אחוז, רמת גן אין לה את המערכת שמסנכרנת בין ההנדסה לבין הארנונה. אני אומר לך את זה בוודאות של אלפיים אחוז, גם כחבר ועדת תכנון ובנייה בקדנציה הקודמת, גם בארנונה וכו'.

אינג' סיגל חורש: מנחם, אני, מאז שאני בעירייה מ-2004, הפיקוח היו מעבירים קבוע כל דו"ח שיוצא לתביעה על חריגת בנייה,

עו"ד דוד מנחם: לתביעה, זה כאשר עלו על הדירה.

אינג' סיגל חורש: כשעלו עליה, ברור. אז מעבירים דו"ח.

עו"ד דוד מנחם: אני מסביר לך, בערים אחרות, שניה, תקשיבי למה שאני אומר, כי זה לא במשמרת שלך ולא קשור למשמרת שלך. יש ערים שברגע שאתה מקבל טופס 4 או גמר, אוטומאטית זה אישור שעכשיו אפשר לאכלס את הדירה ל-170, כי עד שאין לך את היכולת לאכלס אתה לא יכול להגיד שהבן אדם גר בדירת 170 מטרים, אלא הוא נשאר ב-80. ברגע שזה 170, אוטומאטית זה עובר לארנונה ואז זה קופץ מ-80 ל-170. יש היום הרבה דירות שמתלוננים, אומרים לי – תשמע מה הגדירו לי. אמרתי לו – תגיד, כמה הדירה היתה לפני כן? 50, פתאום קפץ לך ל-190, אז מה, מה נראה לך, שתשלם על 50? אז זה גם לא היה.

לכן, גלית אומרת פה שלמעשה אני מבין, תשמע אמנון, אמנון, אומרת גלית שאי אפשר, וגם את, חיה, שאי אפשר ללכת ולפטור, כי אז כאילו אתה בחוק הולך ומפצל אותו.

עו"ד חיה מנע: אני שוב אדגיש ואסביר, מדובר לא על שטח מקורה. מדובר על מרפסת או אדנית בבניין שמציצה. על זה מדובר. אף אחד לא מדבר על שטח שמישהו קירה ונהנה ממנו.

עו"ד דוד מנחם: אם לא מקורה זה משהו אחר, על פי החוק גם.

עו"ד חיה מנע: וגם זו היתה דוגמא להתנהלות שהעסקים מתלוננים עליה, שבאים ודורשים מהם כספים מצד אחד, וזה במרץ; ומצד שני, דברים שהובטחו להם על ידי הנהלת העיר, ואני בתוכה, לא מקודמים ותקועים כבר קרוב לשנה.

מר ליעד אילני: אני אתייחס לעניין הזה.

עו"ד חיה מנע: זה מה שאני אומרת.

מר ליעד אילני: חברים, אני רק אומר, יש סדר. זה לא על סדר היום ואנחנו ב-17:30 צריכים ללכת, עם כל הכבוד לבעלי העסקים, שחלקם תושבי רמת גן, יש לנו סיור לגבי בית ספר ניצנים ששם כל הילדים תושבי רמת גן, וב-17:30 אנחנו צריכים לצאת. אז אני רק רוצה לענות לך לעניין הזה.

אני מאמין גדול בדוגמא אישית. ואני את תוכנית הרובעים, שאגב, היתה עליה, אני אוציא פרוטוקול מישיבת הנהלה בניגוד לטענה של כל מיני פעילים פוליטיים בעיר, היה על זה דיון ואני דחיתי את פתיחת הרובעים כדוגמא אישית שהתחייבתי לציבור מה-1 במרץ ל-1 בספטמבר. הרפורמה בגיל הרך, שהובטח שתקרה בספטמבר השנה, נדחתה על ידי ל-1 בספטמבר 2020 בחלק מצומצם ול-1 בספטמבר 2021 מתוך הבנה למצב הכלכלי הלא פשוט של העירייה, תוך הבנה אבל שזו השקעה מבחינתי, זו לא הוצאה, אנחנו נראה מאיפה להביא את זה, מאיזה מקורות להביא את זה, שבעיני כל דבר הוא פחות חשוב מחינוך.

אז אני מבין שיש איזה שהוא תסכול מכך שהדבר הזה לא יצא לפועל כמו שהתחייבת.

עו"ד חיה מנע: התחייבנו.

מר ליעד אילני: בסדר. אני רק אומר, אנחנו התחייבנו גם כולנו על צהרונים ב-1 בספטמבר השנה וזה לא יצא. והתחייבנו על רובעים, כולנו, במסגרת קווי היסוד של הקואליציה, ב-1 במרץ, ובסוף זה ב-1 בספטמבר.

עו"ד חיה מנע: אבל אתה לא יכול להשוות כי זה לא אותם תקציבים, ופה זה מתוקצב מהתיק. זה לא אותו דבר.

מר ליעד אילני: קודם כל, לגבי התקצוב של התיק, זה לא עניין רק, לפעמים זה לא רק עניין של תקציב, לפעמים זה גם עניין של לייצר התנהלות ארגונית נכונה. אולי כדאי שאני אתן למנכ"לית רגע, למרות שיש לך תיכף סעיף על הנושא של התוכנית האסטרטגית, אבל אני אשמח שתתייחסי רגע לעניין הזה בהיבט הארגוני.

גב' רחל מרום: כמו שנאמר אני חושבת בישיבה הראשונה שלי עם כניסתי לתפקיד, יש צורך לקדם את העדכון של התוכנית האסטרטגית שהיתה ב-2016-17 עם קווים מנחים חדשים של הנהלת העיר, הנהגת העיר החדשה. וצריך לייצר קשר וזיקה בין עדכון האג'נדה נקרא לזה החדשה, לבין מבנה ארגוני תומך. אי אפשר להניח שדברים שהיו מתאימים ונשמרו בהרבה מאד מהם, לא יקבלו את העדכון וה'שיפטינג'. אם לדוגמא את מדברת על מנהלת עסקים, לי יש ניסיון של סגירת מנהלת עסקים בעיר מאד מאד גדולה, שהובטח לבעלי העסקים. כי מנהלת עסקים שאין תחתיה תוכן, לא שווה הרבה. תוכן אומר, אם אני שומעת ממך, חיה, את מה שזה אומר, זה אומר שאת צריכה להכניס אנשים, זה אומר שאת צריכה לשנע אותם ממקום למקום ויש להם עוד דברים ומשימות לעשות.

עו"ד חיה מנע: לא אמרתי את זה.

גב' רחל מרום: לא, אני אומרת, אם זה לקחת את האחראית על השילוט, אם זה לקחת רפרנטים ממקום שהם עובדים, לא בגלל המקום הפיזי, אלא בגלל שאת צריכה להסתכל על סט התפקידים הנוספים שלהם מעבר לקבלת קהל למרכז עסקים. זה דבר לא מורכב, צריך להיערך אליו ולעשות את זה בצורה מושכלת. נחזור חזרה.

אנחנו עוד, יש לנו מלאכה לעשות והיא לייצר התאמה, זאת אומרת, שבמהלך הסקר שייעשה לגבי הצרכים שנגזרים מהאג'נדה הזאת, אנחנו נצטרך לחשוב איך עושים את זה הכי נכון שיש, איך מתאימים את זה נכון. זה לא יכול להיות איזו שהיא הבלחה, זה צריך להיות בצורה מאד מוסדרת. אני נותנת את הפן הארגוני. אני לא נכנסת לעניין הפוליטי. אני באמת אומרת שבמנהלת עסקים, שאני אישית חוויתי, אני חוויתי משהו שאנחנו לא מתכוונים כנראה לרצות להגיע למקום הזה. נתתי דוגמא של הסגמנט שאת התייחסת אליו. אבל זה נכון לגבי הכול – לגבי חדשנות בחינוך, לגבי חדשנות טכנולוגית, לגבי שיתופי פעולה עם מוסדות העוגן שלנו, לגבי הרבה מאד פרמטרים שהיום אין את התשובה המיטבית לדבר הזה. וההנהגה הזאת חרטה על דגלה את שינוי הדרך בחלק מהדברים, כולל מנהלת עסקים.

דבר נוסף – המודדות שיושבות בקומה שאת מחכה לה, עומדות לעבור. אנחנו בימים האלה מסדרים את זה, לפנות את המקום שאת מדברת עליו. אז אני יודעת שגם זה, חיכיתי לגלית הגזברית שתיכנס, המודדות הן תחת אחריותה, ואנחנו בימים האלה מאתרים להם מקום, גם אם זה יהיה מחוץ,

מר ליעד אילני: לא, לגביהם כבר הוחלט.

גב' רחל מרום: הוחלט נכון. אנחנו צריכים רק לחתום על הסכם ש -

מר ליעד אילני: מה שרצית. מה שרצית. לגביהם כבר הוחלט.

עו"ד חיה מנע: אני רוצה בקצרה, כי אני לא רוצה באמת לגזול מזמנכם, אתם צריכים להגיע למקום אחר.

קודם כל, התוכנית שלנו היא תוכנית מסודרת, יש לנו גם ליווי של יועץ מטעם התמ"ת. אנחנו מאד מאד מסודרים. ואנחנו בתהליך כל הזמן,

בשיתוף גם עו"ד רועי ברזילי בתוך התהליך. אנחנו מאד מאד מסודרים מהבחינה הזאת, ובהחלט אני שמעתי על מנהלות שנסגרות, לעומת זאת אני שמעתי על מנהלות שפורחות. זה הרבה גם תלוי מי שמריץ את זה. כמו שאני מכירה את עצמי וכמו שאני מכירה את ראש העיר ואת הנהלת העיר הזו, אנחנו נריץ את זה ואני בטוחה שזה רק יצליח. צריך להסתכל על הדוגמאות הטובות, ויש הרבה כאלה. גם את מנוסה מאד.

גב' רחל מרום: אך ורק מהדוגמאות הטובות אני קראתי את החומרים, חיה, סליחה שאני ככה מתפרצת, קראתי את החומרים ועדיין אני אומרת שיש עבודה לעשות. מה שאני אנסה לעשות, זה לחבר את זה גם למשאבים ארגוניים. לא כספיים, לא על זה אני מדברת.

מר ליעד אילני: עם הנושא הפיזי אנחנו מתקדמים. יעברו המודדות, זה כבר ממש בשלבים סופיים. קודם כל יהיה מקום ישיבה מסודר למנהלת ולך כיו"ר המנהלת. במקביל יש את כל ההיבט של שינוי של מבנה ארגוני, תיכף המנכ"לית תרחיב על זה בסעיף נפרד.

באמת אני אומר, שוב, לכל החברים, אלה שנמצאים פה ואלה שלא נמצאים פה, כל אחד רשאי לבקש להעלות סעיף לסדר היום, ואם הוא אומר לי גם מראש – אז אני אדאג לחשב את זה בלוח הזמנים, גם אם הוא צריך סעיף של שלושת רבעי שעה. אנחנו חייבים,

עו"ד חיה מנע: אני מצאתי לנכון להתייחס לזה מאחר ודיברנו פה על שינויים בתקציב.

מר ליעד אילני: לא, לא, אין בעיה. יש פה סעיפים גם כן שלדעתי לא יסתיימו בדקה, אז בגלל זה אני רוצה שנתקדם, בסדר? אבל אין בעיה, יש ישיבת הנהלה נוספת ב-11 בספטמבר, לפני ישיבת המועצה, ואם תרצי תעבירי לי ונדאג שנכניס סעיף ייעודי לבקשתך.

אז אנחנו מאשרים את סעיף 2. אנחנו מאשרים את רשימת השינויים בתקציב הרגיל מספר 3. למעשה זו המלצה למועצת העיר. האישור הסופי בישיבת המועצה ב-11 בספטמבר, אבל אנחנו מחר נוציא את זה כבר,

מר אלי מוסרי: ועדת כספים גם.

מר ליעד אילני: ועדת כספים. אנחנו מחר כבר נפיץ את זה לפי החוק, 10 ימים מראש לכל הגורמים הרלוונטיים.

מאושר פה אחד. תודה.

החלטה:

מאשרים רשימת השינויים בתקציב הרגיל מס' 3, בכפוף לאישור מועצת העיר.

הצבעה: אושר פה אחד.

3. דיון בנושא התבחינים החדשים לתמיכות לשנת 2019.

מציג: ליעד אילני, מ"מ רה"ע

מר ליעד אילני: סעיף 3 – דיון בנושא התבחינים החדשים לתמיכות לשנת 2019. אני אנסה לעשות את זה בקצרה, כי באמת השינויים מבחינתנו הם מינוריים בהיבט המנהלתי או המשפטי. הם כן שינויים גדולים בהיבט של המדיניות.

עו"ד דוד מנחם: רק סליחה, ליעד, סליחה שאני מפריע לך, אחד הדברים שקצת מאד מפריע לי פה לגבי השירותים החברתיים, לגבי נוער במצוקה, שהורדתם ב-300,000. ולגבי סמים, שהורידו ב-100,000. אני ככה רואה את זה פה.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: בסמים לא הורדנו כלום. עד עכשיו עוד לא הורדנו כלום. היום בלילה ...

עו"ד דוד מנחם: לא. בואו תגידו לי בשירותים חברתיים, אז בואו תסבירו לי את העמוד הזה. אני רואה פה, יכול להיות שאולי יש משהו לא בסדר. עשיתם הקטנה בנוער במצוקה.

גב' בשמת שמואלי: מנהלת אגף רווחה הגישה לנו את זה על סמך ההתייעלות.

עו"ד דוד מנחם: לא, זה בלית ברירה אצלה. אני יודע את זה. היא מצפה ממני,

מר ליעד אילני: מנחם, יקירי, בלית ברירה שתי הגברות, סליחה, שתי הגברות שיושבות שם בפינה קיצצו בתקציבים של אגף החינוך. גם, בלית ברירה. אין גורם עירוני שלא קיצץ.

גב' רחל מרום: בלית ברירה.

מר אלי מוסרי: בלית ברירה.

עו"ד דוד מנחם: אבל אני חושב שנוער במצוקה, גם היא קיצצה כי אמרו לה לקצץ, או סמים,

מר ליעד אילני: היא בחרה. באנו ואמרנו לכל מנהל אגף – אתה מקצץ X אחוז. כל מנהל אגף אמר – פה אני יכול לקצץ השנה והפגיעה תהיה מינימאלית.

עו"ד דוד מנחם: טוב. נבדוק את זה.

מר ליעד אילני: או קיי, אנחנו חוזרים לסעיף 3. חברים, סעיף התמיכות, כמו שאמרתי, השינויים הם קטנים ולכן אני מקווה שנוכל לקיים דיון שהוא יחסית מהר. כמובן שנרחיב בישיבת המועצה.

תקציב התמיכות בשנת 2018 עמד על 10 מיליון שקלים. עם כניסתנו לתפקיד הגדלנו אותו במיליון,

מר אלי מוסרי: 20% קודם כל ואחר כך הורדנו.

מר ליעד אילני: כן. הגדלנו בהתחלה ב-20% ל-12 מיליון, לאחר מכן הקטנו אותו ל-11,600,000 שקלים. זה היה סך הכול התמיכות בשנת 2019.

קודם כל, מסתמנת החלטה, כמובן בישיבת התקציב בחודש דצמבר אנחנו נציג את הסכום הסופי, אבל מסתמנת החלטה שהתקציב של התמיכות יישאר על כנו, כפי שהיה בשנת 2018, קרי, סליחה, 2019 – 11,600,000 שקלים, עדיין גידול של 1,600,000 שקלים ביחס לשנה האחרונה.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: ביחס לשנה האחרונה? לא.

מר אלי מוסרי: השנה הקודמת, 2018.

מר ליעד אילני: השנה הקודמת.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: הקודמת.

מר ליעד אילני: הקודמת. זה השנה האחרונה. אמרתי, ב-2019 היה 11,600,000, שזה גידול לשנה הקודמת, 2018, שם עמד על 10 מיליון.

השינויים שעשינו הם למעשה, ושאנחנו מבקשים לעשות, הם בשלושה מוקדים:

המוקד הראשון הוא בתחום הספורט – ראש העיר, המשנה לראש העיר משה רווח ואני מבקשים להביא לידי ביטוי למעשה עידוד של קבוצות ספורט להתאחד. למה אנחנו עושים את זה? היום בעידן של הכסף הגדול בספורט, אין משמעות לכך שהעירייה תומכת במיליון שקלים בהפועל ומיליון שקלים במכבי ועוד 700,000 בהכוח, אני סתם זורק מספרים ושמות, אז לא לתפוס אותי במילה, אלא כעיקרון. וברגע שאתה משקיע מיליון, מיליון ומיליון, כשיש לך קבוצה מעיר אחרת, קבוצה אחת שנתמכת נניח ב-4 מיליון שקלים ופתאום היא גם בליגת העל, אז זה נראה בהתאם. וכשאתה מפזר את ההשקעה שלך על הרבה מאד קבוצות, אז אנחנו נמצאים בליגה השניה והשלישית וזה מה שקורה. ואנחנו בהחלט רואים בספורט, גם כמקור לחינוך, גם כמקור לגאווה עירונית, ודאי בריאות. אנחנו רוצים קבוצות ייצוגיות בליגת העל. האיחוד הוא לא מטרות. המטרה היא להגיע

לליגת העל. האיחוד או העידוד של קבוצות למעשה להתאגד ביחד הוא כלי כדי להשיג את אותה מטרה. ולכן אנחנו בקריטריונים, בתבחינים, במסגרת הנקודות, הניקוד השונה שיש בתמיכות בספורט, הוספנו ניקוד על איחוד. זה ניקוד אגב שהוא חד פעמי, לשנה הראשונה, אבל קבוצות שיתאחדו תהיה להם תוספת ניקוד, מה שיבוא לידי ביטוי בתקצוב שלהם.

עו"ד חיה מנע: איזה קבוצות רוצים שיתאחדו?

עו"ד כרמל שאמה הכהן: כולם. אנחנו בעד שכולם.

מר ליעד אילני: אנחנו בעד שכולם יתאחדו.

עו"ד חיה מנע: לא, איזה קבוצות בכלל יש בספורט?

עו"ד כרמל שאמה הכהן: בכדוריד יש 2, בכדורסל יש 2.

עו"ד חיה מנע: אבל זה לא גברים ונשים, פשוט יש גברים כמה קבוצות,

מר ליעד אילני: גם וגם, גם אגודות.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: האיחוד עכשיו שקרה זה גברים ונשים.

מר ליעד אילני: עכשיו היה איחוד בין מכבי רמת חן בליך לבין מכבי עירוני רמת גן. אני אמרתי לאורה גלזר שהקבוצה שלה הגיעה להישגים מאד גדולים בשנים האחרונות, עדיין כשתושב חיפה רואה את גמר הגביע בין מכבי רמת חן לבין רמלה, הוא שואל, הוא לא יודע שרמת חן זה רמת גן. לנו חשוב שהמותג רמת גן יופיע בכל מקום ולכן פעלנו לאיחוד הזה בין מכבי רמת חן בליך לבין מכבי עירוני רמת גן, כך שהקבוצה של אורה גלזר הופכת להיות גם אגודה אחת למעשה במכבי רמת גן, אבל גם היא הופכת להיות קבוצה עירונית, שזה השינוי השני. אנחנו

הולכים לעודד קבוצות שיהפכו להיות קבוצות עירוניות. את אומרת, קבוצה, ברגע שאנחנו עושים איחוד ותומכים בקבוצה אחת, אז יש גם קריטריון נוסף שמעודד את הקבוצות העירוניות. כי קבוצה עירונית כשמה כן היא.

עו"ד חיה מנע: לפי מה אנחנו בוחרים באיזו קבוצה אנחנו תומכים?

מר ליעד אילני: קריטריונים. יש קריטריונים.

עו"ד חיה מנע: כן. אבל אם יש לך 2 קבוצות שהן אותו דבר, לפי מה אתה מחליט מה הופך להיות קבוצה עירונית ומה לא?

מר ליעד אילני: לא כופים על אף אחד. אנחנו מנסים לפשר בין הצדדים ולהביא למצב שהם הסכימו להפוך לקבוצה עירונית אחת. אם הם לא הסכימו, אנחנו לא יכולים לכפות עליהם. בעניין הזה היתה הסכמה, במקרה הזה.

קריטריון נוסף הוא קריטריון של תמריץ על עליית ליגה או אליפות או זכייה בגביע.

והשינוי הרביעי בנושא של הספורט הוא נושא של שכר מנהלים. אנחנו חושבים שלא ראוי שקבוצות ספורט, למעשה הן עמותות שאנחנו תומכים בהן במאות אלפי שקלים, לפעמים במיליוני שקלים, על 5 מקבלי השכר הגבוהים של העמותה לא נמצא מישהו שהוא, יש מישהו שהוא לא שחקן או מאמן, אלא איזו שהיא דמות ניהולית. ואנחנו כעירייה רוצים, אם אנחנו נותנים את הכסף שלנו, לתת את הכסף בתמיכה בספורט לשחקנים, למאמנים, כדי להביא להצלחות הללו. זה השינוי הרביעי.

כמובן שזה הכול יופץ אליכם מחר עד שעות הערב במייל. יהיו לכם 10 ימים כמו כל שאר חברי המועצה, לעיין בזה ולקרוא את זה, כמו כל חומר כספי אחר. היה לי חשוב לומר בעל פה את השינויים בספורט.

יש לנו עוד שני פרקים נוספים: פרק נוסף הוא פרק שעוסק בבעלי חיים, תמיכה באגודות, עמותות של בעלי חיים ,צער בעלי חיים, 'תנו לחיות לחיות' וכו'. נכון לעכשיו הן נמצאות תחת תרבות וחינוך, אבל איך קוראים לזה, זה פרק? עכשיו אנחנו, סתם דוגמא, נותנים מיליון שקלים לתרבות

וחינוך, אז זה מתחלק בין תרבות וחינוך לבין צער בעלי חיים. מה שביקשנו לעשות, ליצור פרק נפרד לתמיכה באגודות של בעלי חיים. ראש העיר הנחה, בשנה הקודמת, אם אני זוכר נכון, התמיכה בכלל האגודות עמדה על 25,000 שקלים, ראש העיר אמר – אני אשמח שבמסגרת התקציב הקיים נגיע לסדר גודל של כ-100,000 שקלים, ואנחנו כמובן נעבוד על זה שזה יהיה המצב, זה 400%, זה משמעותי. אבל זה יהיה כמובן רק בכפוף לכך שאנחנו נעביר את זה להיות כקבוצה נפרדת במסגרת הקריטריונים ולא תחת תרבות וחינוך.

עו"ד חיה מנע: אבל פה אתה לא דורש איחוד שלהם, נכון? כל אחד בפני עצמו.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: בסך הכול 2 עמותות שמקבלות.

עו"ד חיה מנע: כן. כי כל אחת מהן לא בהכרח נותנת את אותם שירותים.

מר ליעד אילני: כן, הן גם לא רמת גניות.

רו"ח גלית מימרן: זה העמותות שתראו ב-19.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אם יהיה 100, יעברו לרמת גן. רגע, ... תקבל עמותות שגם לא נמצאות ברמת גן?

רו"ח גלית מימרן: אני לא יודעת, אבל,

עו"ד כרמל שאמה הכהן: חייבות לפעול ברמת גן.

מר ליעד אילני: צריך שיהיה להן סניף ברמת גן. אבל במקרה הזה, עמותות שהן ארציות, יש להן סניפים בהרבה מאד רשויות בישראל.

אי אפשר היה לבוא ולכפות עליהם. אולי המדינה יכולה לעשות את זה, לא אנחנו.

הפרק השלישי שהוא תוצאה של דו"ח מבקר, למעשה כל השנים היתה קיימת ועדה לשיפוץ בתי כנסת, שהורכבה גם מגורמים פוליטיים וגם גורמי מקצוע, שלמעשה קיבלה החלטות בנושא שיפוץ בתי כנסת, תקציב תב"רי בכלל, עשו את זה תב"רי. מדובר למעשה, ודו"ח הביקורת העלה את זה ובצדק, שזה חייב להיות חלק מהתמיכות, כי חלק מבתי הכנסת הם בתי כנסת עירוניים, ואז מותר לנו לשפץ, זה בסדר גמור; חלק מבתי הכנסת הם בתי כנסת פרטיים, שמופעלים על ידי עמותות כאלה ואחרות, ואי אפשר לשפץ אותם מבלי שזה יעבור בוועדת התמיכות, כי אז זה נחשב לתמיכה עקיפה. כמובן שאנחנו מברכים על דו"ח הביקורת בנושא ואנחנו מכניסים גם את כל הנושא של החלטות על שיפוץ בתי כנסת לוועדת התמיכות. עדיין תפעל ועדה לשיפוץ בתי כנסת. היא תהיה גורם ממליץ לוועדת התמיכות. ההחלטה הסופית היא של ועדת התמיכות והסופית סופית כמובן של מועצת העיר.

<u>עו"ד חיה מנע:</u> למיטב זיכרוני, באחת הישיבות הקודמות סיכמנו שהוועדה לשיפוץ בתי כנסת תקבע את הקריטריונים, ובתי כנסת שיעמדו בקריטריונים ייכנסו לוועדת תמיכות. זו לא היתה המלצה, אלא קריטריונים. כמו שיש לך תבחינים בספורט, שהם לא המלצה, הם איזה שהוא ניקוד, יש שם קריטריונים שאתה בוחן.

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> אז בואי אני אסביר לך, חיה. מה שקורה זה דבר כזה – בעקבות עניינים מסוימים שקרו כבר בקדנציה הקודמת, זו לא אשמת הקדנציה הקודמת, זו אשמת גבאים מסוימים, משרד הפנים התערב ואמר שמה שבוצע כ-20 שנה בעיריית רמת גן, ולא בא להאשים אף אחד, גם אני הייתי שותף לזה לפחות, זו הקדנציה ה-4 שלי, לא היה על פי חוק. ואז אמרו, בשביל שתהיה חלוקה לבתי כנסת, זה צריך לעבור דרך ועדת התמיכות. בשביל ועדת התמיכות צריכים קריטריונים. ישבנו על המדוכה – שרון, שלמה בנימין, אני, בשלב מסוים גם המנכ"לית, עזרא נחום, היועץ המשפטי שהנחה איך לעשות קריטריונים לוועדת התמיכות בקשר לבתי הכנסת. ואז נכנסה עוד שאלה משפטית נוספת – האם זה בית כנסת פרטי או בית כנסת של העירייה? ואחרי כן נכנסה עוד שאלה משפטית נוספת – האם זו עמותה או לא עמותה?

לכן, בשלב הראשוני הוועדה לשיפוץ בתי כנסת תדון על סמך קריטריונים שנציג לכם בוועדה. אנחנו ממליצים, מה שאנחנו נקבע בוועדה זה בגד המלצה לוועדת התמיכות. ועדת התמיכות, שזה מנכ"ל, יועץ משפטי, גזברית ואני כמחזיק תיק הוועדה לשיפוץ בתי כנסת אהיה אולי בגדר משקיף ותו לא, אציג להם את הנתונים. הם יבדקו האם אנחנו בתור הוועדה לשיפוץ בתי כנסת אכן עשינו את ההתאמות הנכונות. ואז זה יבוא דרך בתי הכנסת.

יש מצב, גלית תגידי לי, כי שרון לא נמצאת פה, שאם זה לא בית כנסת ששייך לעירייה, או הפוך, אם זה של העירייה אז אפשר מ-תב"ר ולאו דווקא מוועדת תמיכות.

<u>גב' רחל מרום:</u> נכון.

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> הדברים, תאמיני לי חיה, אני, שאני שוחה 4 קדנציות, לא אגיד לך הסתבכתי, אלא היו הרבה נתונים משפטיים, כי אמרו שכל מה שנעשה, ולא מאשימים, שוב פעם אני חוזר, לא באים לנגח אף אחד, וצריך שהחבר'ה ייידעו, גם אלה מהאופוזיציה – נו, מה עם הכספים? מה עם הכספים? מה עם הכספים? כי היו רגילים לשוק הכרמל כל הזמן ושולחים את אותה חשבונית בפקס פעמיים ושלוש על אותה חשבונית, ועדיף שאני לא אפתח את הפה,

<u>מר אלי מוסרי:</u> פתחת.

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> לא, אני לא אפתח, כי אני אמרתי גם בזמנו לשלמה בנימין ולכולם וקראתי לו, אמרתי לו – תשמע, כספי ציבור צריך להשקיע בהם, קל וחומר כספי ציבור ששייכים לבתי כנסת שזה הקדש. אז תאמיני לי, חיה, שזה,

<u>עו"ד חיה מנע:</u> כן, אבל זה די מייתר את הוועדה, היא בעצם לא עושה כלום.

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> אני אסביר לך משהו. אני אגיד לך משהו. למעשה, במסגרת הקריטריונים אנחנו נוכל לדסקס ביניינו באמת כל

קריטריון וקריטריון מה לתת. כל אחד יביע את העמדה שלו לגבי אותם קריטריונים. הלא קריטריונים יש להם משקלים וכל אחד יוכל לשכנע בתוך הדבר הזה על הנחיצות, לתת לו יותר – את זה אנחנו נדסקס בינינו, ואז ועדת התמיכות תקבל את זה במובן מסוים על מוכן, מן הסתם 80% ממה שייכתבו, ככה אני אומר לך בישלוף' ראשוני, יהיה אותו דבר, מן הסתם. אולי יהיו שינויים, אולי גם יהיה 100%, אולי גם יהיה 70%, אבל אנחנו למעשה נצטרך לעשות את כל הדסקוס על הקריטריונים בוועדה. אין לך מה לדאוג.

מר ליעד אילני: אני מזכיר שבעניין הזה כמובן זה דו"ח ביקורת, אין לנו פה ברירה, מה גם שאנחנו חושבים שזה נכון.

אני מבקש, אם כן, לאשר את העיקרים בעל פה של השינויים בתבחינים,

עו"ד דוד מנחם: אין לנו את זה אבל, ליעד, שאלתי את הגזברית,

מר ליעד אילני: הצגתי בעל פה, כי עדיין לא סיימנו לכתוב את זה. אנחנו מחר בבוקר,

עו"ד דוד מנחם: אין בעיה.

מר ליעד אילני: מחר בבוקר נסיים לכתוב ונפיץ לכם בכתב.

עו"ד דוד מנחם: אין בעיה. בסדר גמור.

מר ליעד אילני: ואם יש חבר הנהלה שירצה להתבטא בעניין גם בישיבת המועצה – עומדת לו הזכות הזאת.

עו"ד דוד מנחם: בסדר גמור.

מר ליעד אילני: מאושר. תודה.

החלטה:

מאשרים תבחינים החדשים לתמיכות לשנת 2020, בכפוף לאישור מועצת העיר.

הצבעה: אושר פה אחד.

4. אישור העסקה מעל גיל 70 – גב' שושנה אזולאי.

מציג: מר שמוליק פרקש, מנהל אגף משאבי אנוש

מר ליעד אילני: אני רוצה בבקשה 4 סעיפים לעשות זריז. פרקש, אתה או אביחי, מי מציג? פרקש? תודה.

סעיף 4 – אישור העסקה מעל גיל 70 – גב' שושנה אזולאי.

מר שמוליק פרקש: מדובר במורה מוערכת בבית ספר בליך, מורה למתמטיקה, אחד מהמקצועות החסרים באגף החינוך. יש פה את הדרישה של האגף.

מר אלי מוסרי: מצביע בשתי ידיים.

מר ליעד אילני: או קיי, מאושר פה אחד?

מר אדם קניגסברגר: פה אחד.

מר ליעד אילני: תודה.

לטובת השאלות – אני כבר יודע שב-11 בספטמבר בישיבת המועצה יהיה שם איזה שהוא מישהו בקיצון שישאל פעילה של מי היא. אז תוסיף גם כל מורה, פעילה של מי היא היתה בבחירות.

החלטה:

מאשרים העסקה מעל גיל 70 – גב' שושנה אזולאי.

הצבעה: אושר פה אחד.

5. אישור העסקה מעל גיל 70 – מר צור עובד.

מציג: מר שמוליק פרקש, מנהל אגף משאבי אנוש

מר ליעד אילני: סעיף 5 – אישור העסקה מעל גיל 70 – מר צור עובד.

מר שמוליק פרקש: אותו דבר. החומר מצורף פה. האם יש התנגדות?

מר ליעד אילני: או קיי, מאושר פה אחד? תודה.

החלטה:

מאשרים העסקה מעל גיל 70 – מר צור עובד.

הצבעה: אושר פה אחד.

6. אישור העסקה מעל גיל 70 – מר חיים דנינו.

מציג: מר שמוליק פרקש, מנהל אגף משאבי אנוש

מר ליעד אילני: סעיף 6 – אישור העסקה מעל גיל 70 – מר חיים דנינו.

מר שמוליק פרקש: אותו דבר.

מר ליעד אילני: איזה בית ספר רק תגיד לנו, שנדע.

מר שמוליק פרקש: או קיי. חיים דנינו הוא בבית ספר,

מר אדם קניגסברגר: ישיבה תיכונית.

מר שמוליק פרקש: חיים דנינו הוא בישיבה התיכונית, מורה לפיזיקה.

מר ליעד אילני: מאושר פה אחד. תודה.

החלטה:

מאשרים העסקה מעל גיל 70 – מר חיים דנינו.

הצבעה: אושר פה אחד.

7. אישור העסקה מעל גיל 70 – מר זכריה לוי.

מציג: מר שמוליק פרקש, מנהל אגף משאבי אנוש

מר ליעד אילני: סעיף 7 – אישור העסקה מעל גיל 70 – מר זכריה לוי.

מר שמוליק פרקש: זכריה לוי – בית ספר בליך.

מר ליעד אילני: מאושר פה אחד. תודה.

החלטה:

מאשרים העסקה מעל גיל 70 – מר זכריה לוי.

הצבעה: אושר פה אחד.

מר ליעד אילני: סעיף 8 כבר דנו ואישנו בתחילת הישיבה.

9. אישור העברת 100,000 ₪ מהכנסות הפיקוח העירוני והחניה מהגברת האכיפה בסובב הפארק הלאומי לחברת הפארק הלאומי עבור תשלום

לסדרנים בפארק.

מציג: שמעון שומרוני, מנהל אגף ביטחון ואכיפה

החלטה:

הנושא ירד מסדר היום.

10. תוספת תקציב ל-תב"ר 4356 – עדכון התוכנית האסטרטגית.

מציגה: רחלי מרם, מנכ"לית העירייה

מר ליעד אילני: סעיף 10 – תוספת תקציב ל-תב"ר 4356, עדכון התוכנית האסטרטגית – רחלי, בבקשה.

גב' רחל מרום: המכתב מצורף בסוף, אני חושבת שהוא מדבר בעד עצמו. תסתכלו רגע בבקשה בעמוד האחרון.

בעצם בהתחלף ההנהגה העירונית ומאז גיבוש התוכנית הקודמת, ישנם שינויים מהותיים שחלו החל משינוי ועדכון תוכנית מדיניות התכנון והבנייה. השינוי בכל מה שקשור לרפורמה בגני הילדים. כל המתווה של מעורבות קהילתית ופיתוח כלכלי שאנחנו מבינים היום יותר מתמיד שהוא הוא הדבר שאנחנו צריכים לעבות אותו, להרחיב אותו, להגדיל את העוגה ומהר, דורש בחינה מסודרת מחדש גם שמעדכנת את התוכנית וגם שעושה התאמה אפשרית, רציונאלית, לנהל את זה. ואני אומרת לכם, כבר היום המבנה הארגוני של היום הוא לא מבנה,

מר אדם קניגסברגר: אופטימאלי.

גב' רחל מרום: שניתן לנהל בו את הדברים בצורה מושכלת ואין ספק שהניהול של העירייה דורש התייחסות לדבר הזה, בהתחשב בקווים המנחים של הנהלת העיר.

מר ליעד אילני: שאלות? הערות?

מאושר פה אחד. תודה רבה. שיהיה לנו בהצלחה בעניין הזה. המבנה הארגוני הוא אכן כלי משמעותי מאד כדי להוציא את התוכניות שלנו אל הפועל.

החלטה:

מאושרת תוספת תקציב בסך 360,000 ₪ לתב"ר 4356 לעדכון התוכנית האסטרטגית.

הצבעה: אושר פה אחד.

11. העברת חניונים סובב הפארק הלאומי לניהול חברת הפארק הלאומי.

מציג: ליעד אילני, מ"מ ראש העיר

מר ליעד אילני: סעיף 11 – העברת חניונים סובב הפארק הלאומי לניהול חברת הפארק הלאומי.

אנחנו, יש לנו תפיסת עולם, אני חושב של כל חברי ההנהלה, לפחות משיחות שהיו לנו, שכל תאגיד עירוני צריך להתנהל כמו בכלל בגופים גם שהם לאו דווקא תאגידים עירוניים, להתנהל כמשק עצמאי סגור, זו השאיפה שלנו, יחידת רווח והפסד. אנחנו רוצים עם השנים לצמצם את ההקצבה לחברת הפארק הלאומי, שעומדת נכון להיום על 7 מיליון שקלים. לפארק הלאומי יש אפשרות ליצירת הכנסות עצמיות. האפשרות המרכזית, קודם כל בראש ובראשונה היא בנושא חניה. יש 6 חניונים שהיום מקיפים את הפארק הלאומי ואנחנו חושבים שהחניונים האלה, במקום שיהיה בהם כחול לבן (תיכף אני אדבר על החסרונות של הכחול לבן), יהיה בהם מחסום, שער אוטומאטי, בדיוק כפי שיש היום אם תיסעו לפארק הירוק של חברת גני יהושע, יש את החניון של אחוזת חוף, ברגע שמגיע תושב תל אביב יש לו הנחה אוטומאטית. אנחנו מדברים על כך שברגע שיגיע מישהו לאחד מהחניונים הללו ויש לו תו חניה של עיריית רמת גן, כמו שקורה בחניון היצירה בבורסה, השער ייפתח אוטומאטית. זה למעשה שירות לתושבים. בניגוד אגב לאחוזת חוף, ששם יש רק הנחה, ברמת גן זה באמת חניה חינם גם בחניונים הללו.

הפלוס הנוסף בעניין הזה, זה מאפשר לשומרוני וצוותו להקצות פקחים, שהיום נמצאים בחניונים הצבועים בכחול לבן, לאזורים אחרים בעיר. יש לנו מחסור בפקחים, כפי שכולכם יודעים, קשה לנו לגייס. וברגע שיהיה

שם מחסום, אז זה עושה את אותה עבודה. אנחנו לא יכולים לשים מחסומים ברחוב ביאליק או ברחוב הרצל. אבל בחניונים סביב הפארק הלאומי אפשר לשים מחסומים ולבצע את הגבייה בדרך הזו.

לגבי הפארק הלאומי – תראו, הסיבה שאנחנו מבקשים את החניונים הללו כעוגן כלכלי בסיסי, אנחנו בסוף 2021 תחילת 2022 חוגגים 100 שנים לרמת גן. כמובן שיש כל מיני פרויקטים שראש העיר מבקש לחנוך אותם בשנת ה-100. כל שקל פנוי שיש לנו אנחנו רוצים להקצות אותו במסגרת תקציבי הפיתוח בראש ובראשונה לבתי ספר וגני ילדים, מוסדות ציבור נדרשים. ועדיין יש פרויקטים שאנחנו רוצים לקדם ברמה העירונית.

פרויקט אחד הוא החזרת הסירות, שיקום גדות האגם והחזרת הסירות לאגם הפארק הלאומי. המבנה העגול באגם. האמפי שבפארק הלאומי. אותו דבר גם בגן אברהם. ואנחנו, חברת הפארק הלאומי אישרה בישיבת ההנהלה האחרונה שלה נטילת הלוואה בסך של כ-7 מיליון שקלים לטובת שיקום גדות האגם והחזרת הסירות לאגם. יש שם צורך להצליל את המים העכורים. היום אין אישור להכניס סירה למים, כי אם חלילה מישהו נופל אז יהיה לנו הירקון 2. צריך להצליל את המים, צריך לבנות שם מעגן, פרויקט של 7 מיליון שקלים לאחר בדיקות שעשינו. ובעניין הזה אמרתי לראש העיר, אנחנו ניקח הלוואה בחברה, ההלוואה הזאת אושרה פה אחד בישיבת הדירקטוריון האחרונה. העירייה תחתום ערבות על אותה הלוואה, זה כמובן צריך אישור של ועדת הכספים ושל ישיבת המועצה הקרובה. מבדיקה שעשינו, מתן ערבות להלוואה של תאגיד עירוני לא משפיעה על עומס המלוות העירוני, ולכן זה מאפשר לנו כנגד תוכנית עסקית, שאגב, גם היא תופץ לכולכם ותוצג בישיבת המועצה, תוכנית עסקית איך אנחנו כחברת הפארק הלאומי מממנים את אותם 7 מיליון אפילו נשאר לנו רווח בכל שנה, מעל ההלוואה שאנחנו נוטלים. מי שעשה לנו את התוכנית העסקית זה מישהו שאני מאד סומך עליו, מועלם, רו"ח מועלם. כל זה יוצג בישיבת המועצה.

כרגע, הייתי חייב לספר לכם את הכול, כי אנחנו מתכננים לבצע לקראת שנת ה-100, להכניס עוד ועוד, להחזיר עטרה ליושנה או להכניס אטרקציות חדשות לפארק, שנוכל כולנו להתגאות ולחנוך אותם בשנת ה-100.

בראש ובראשונה, כדי שנוכל לעמוד בהחזר ההלוואה, העברת 6 החניונים הללו לניהול חברת הפארק הלאומי הם עוגן כלכלי בסיסי. המטרה היא, אנחנו עוד לא סיכמנו את זה, אנחנו נסכם את זה, גלית ואלי ובשמת, דיברתי על זה עם שרון, אני מעדכן גם אתכם, אנחנו נסכם את זה בהסכם בין העירייה לבין - - 7 מיליון שקלים זו ההקצבה. המטרה שלנו לקבל איזה שהוא גרייס של שנה שנתיים, אחרי שנתיים להתחיל להוריד את

ההקצבה לפארק הלאומי עד שהוא יעמוד בזכות עצמו אחרי מספר שנים. אם יהיה רווח,

עו"ד כרמל שאמה הכהן: זה לא מעוות את הדו"חות שלנו, שפתאום יראו יותר הוצאות שכר מול התקציב?

מר אלי מוסרי: לא. לא. הם לא בשכר, הם גם לא,

עו"ד כרמל שאמה הכהן: לא. אתה יש לך עכשיו הכנסות מחניונים.

מר אלי מוסרי: כן.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: זה מגדיל לך את התקציב.

מר אלי מוסרי: נכון.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: השכר שלך הוא קבוע.

מר אלי מוסרי: נכון.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אתה מוריד – אחוז השכר שלך עולה, בלי שהעלית שכר.

מר אלי מוסרי: זו בעיה. נעשה העברות.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: וזה חוזר על עצמו בהרבה דברים שאנחנו מעבירים לחברות.

רו"ח גלית מימרן: ההכנסות עכשיו ממש במלואן קיימות כרגע?

מר ליעד אילני: לא. קודם כל, כרגע, אני רק אגיד ראש העיר, אני אסביר. יש 6 חניונים, 4 בכלל לא עובדים היום, 4 לא עובדים. יש שם רק 2 חניונים שרק ב-3-4 חודשים האחרונים התחלנו לגבות. משני החניונים, לפי הדו"ח של מועלם, משני חניונים כמיליון שקל בשנה. 6 חניונים – כבר יביא אותנו למצב אחר.

מר אלי מוסרי: בוא נעשה על השניים. אתה אומר, 2 חניונים – מיליון שקל לשנה?

עו"ד כרמל שאמה הכהן: לא, אבל זה נקודתי.

מר אלי מוסרי: לא, זה משמעותי.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: גם עוד מעט יוצא המסעדה שם, שזה מיליון שקל בשנה.

מר ליעד אילני: לא, זה כבר בפארק.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: מה זה בפארק? הפארק זה שלנו.

מר אלי מוסרי: לא, אבל הפארק זה בתאגיד נפרד. אתה מדבר כרגע על הדו"חות של עיריית רמת גן?

עו"ד כרמל שאמה הכהן: עד עכשיו הכסף היה נכנס אלינו.

מר ליעד אילני: לא, של בית הקפה כבר הועבר.

גב' בשמת שמואלי: יש שכירות של קקאו,

עו"ד כרמל שאמה הכהן: זה המיליון שקל בשנה. אני יודע מה אני אומר.

מר אלי מוסרי: אהה, אתה מדבר על קקאו. חשבתי שאתה מדבר על השנה.

גב' בשמת שמואלי: השכירות של הזכיין של קקאו זה אצלנו.

מר ליעד אילני: קקאו כן. ג'וי גרדן נכנס לפארק.

מר אלי מוסרי: קקאו אצלנו.

מר ליעד אילני: קקאו יירד מההקצבה שנה הבאה. זאת אומרת, אם המיליון שקלים שכירות שלו, שנה הבאה דרך אגב יוצאים למכרז, זה יורד מההקצבה.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: זו לא בעיה, זה אותו כיס בסוף, השאלה איך נראים הדו"חות הכספיים ... לעומס מלוות, גם ליחס ... יבוא הפופוליסט הזה, זה שיושב שם ויגיד – הנה, הגדלתם את הוצאות השכר,

מר אמנון בוץ: למה לא תעבירו את הפקחים?

גב' רחל מרום: אתה לא יכול חוקית להעביר אותם.

מר ליעד אילני: חייב להיות עובד עירייה.

גב' רחל מרום: זה החוק.

מר ליעד אילני: רק עובד עירייה יכול לתת דו"ח.

מר אלי מוסרי: צריך לחשוב על הסוגיה הזאת.

מר ליעד אילני: אני אומר לכם אבל, כל הנושאים האלה עלו עם שרון. אנחנו בשמחה, המטרה בסופו של דבר שלנו קודם כל כן להעביר את ה-6 חניונים. אנחנו נשב אתכם אחרי זה וננסה להגיע למצב שבו נקבל מהעירייה איזה שהוא גרייס. יכול להיות בסופו של דבר שתגידו – אין גרייס, כבר מהשנה חותכים את ההקצבות. בסדר.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: לא הבעיה של ההקצבות, זה אין לי בעיה.

מר אלי מוסרי: לא הקצבות. הבעיה היא שאתה מנפח הוצאה,

רו"ח גלית מימרן: מה שהוא אומר, שהוצאות השכר יעלו וההכנסה לא תעלה.

(מדברים ביחד)

רו"ח גלית מימרן: בדרך כלל, כשאנחנו משקיעים במשרה של פקח, אז בעצם יש לי הגדלה של הוצאות שכר, אבל יש לי תמורה מאד מאד גדולה מההכנסות. פה בעצם ההכנסות, אחרי כל מה ששרון דיברה איתך, בניכוי בעצם עלות שכר של הפקחים, ככה זה היה אמור להיות, כי אנחנו לא נממן פקחים ונשלם הלוואה,

מר ליעד אילני: אבל ההכנסות וההקצבות מכסות, זה back to back.

מר אלי מוסרי: לא, לא הבנתי את זה ככה.

מר ליעד אילני: אני אומר לך. היום אתה נותן לפארק הלאומי 7 מיליון שקלים בשנה. אתה מוותר על הכנסות של 3 מיליון? תן לי שנה הבאה 4 מיליון, אל תתן לי 7 מיליון.

גב' רחל מרום: לא, אבל היחס בין תקציב פעולות לכוח אדם משתנה. אתה מעמיס על כוח אדם,

מר אלי מוסרי: סעיף ההוצאות קטן.

מר ליעד אילני: אבל תשמעו, אני אומר, גם כשהעברנו את הפקחים של הפארק הלאומי כתוצאה גם כן מדו"ח הביקורת, שהעבירו אותם ב-2017 אני חושב להיות עובדי עירייה, או 2018 קלטו אותם, אז גם היתה עלייה בהוצאות השכר. והסבירו והבנו את זה. אופוזיציה אחראית מבינה את זה.

מר אלי מוסרי: ליעד, המטרה שלנו היום,

גב' בשמת שמואלי: העברנו את הוצאות השכר מהפארק, זה אותו סכום שכר, זה פשוט עבר מהפארק לביטחון והאכיפה.

רו"ח גלית מימרן: אבל הוא אומר שאז זה גדל, הוצאות השכר של ה - -

מר ליעד אילני: לא, הם היו עובדי פארק. הפקחים היו עובדי פארק.

גב' בשמת שמואלי: אבל היה בנוסף מתוקצב מיליון שקל, בסביבות מיליון שקל היו הוצאות השכר שלהם.

מר אלי מוסרי: אדוני ראש העיר, אפשר להגיד משהו בלי פרוטוקול?

עו"ד כרמל שאמה הכהן: התאגידים צריכים לייצר הכנסות מהמקורות שלהם, לא מזה שאתה מנדב להם. הכוונה שיפתחו שם, לא יודע, עוד אולם אירועים, סתם אני אומר, קיר טיפוס, פארק חבלים.

מר ליעד אילני: עושים את זה. עושים.

מר אלי מוסרי: זה כבר היה. זה בסדר.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: זה המנועים של הצמיחה.

מר אלי מוסרי: מנוע צמיחה של הפארק, אנחנו לא נגד.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: פה זה כמו העברה שאני מעביר לו מכיס לכיס. אז אני מוכן להעביר לו, אין לי שום בעיה, אמרתי, זה אותו כיס.

מר ליעד אילני: תראו, בפארק הלאומי ספציפית אני חושב שזה,

גב' רחל מרום: אתה נותן לו גם את הניהול, ראש העיר.

מר ליעד אילני: זה עושה שני דברים טובים: אני חושב שזה שונה מבית עמנואל לצורך העניין. א', כרגע אנחנו רוצים להחזיר את הסירות ב-2021. לעירייה אין תב"ר לתת לנו למטרה הזאת, וכל שקל שיש ב-תב"ר ראוי שייך לבתי ספר וגני ילדים. ואם אנחנו רוצים להחזיר את זה לקראת שנת ה-100, אמרנו, אנחנו לוקחים הלוואה שלנו. אנחנו לא מתבססים רק על זה, אנחנו הולכים להכניס שם אטרקציות – קיר טיפוס לילדים, הולכים להפעיל שם את האמפי, הולכים לעשות שם רכבת, להשכיר לאירועים – הולכים לעשות שם הרבה מאד דברים שיגדילו את ההכנסה כדי שנוכל לכסות את אותה הלוואה. אבל החניונים הם העוגן הבסיסי. כשהדירקטוריון של הפארק, באתי ואמרתי להם – בואו ניקח את ההלוואה, אמרו לי – עוגן בסיסי, שנדע, מתוך אחריות, והחניונים הם עוגן בסיסי.

הדבר השני שהוא משמעותי, חוץ מאשר לאפשר לנו ב-2021 להחזיר עטרה ליושנה עם הסירות שם מבלי להעמיס עומס מלוות של העירייה ומבלי להשתמש ב-תב"רים, הדבר השני, גם שומרוני מברך, הוא אומר – אתה רוצה שם אכיפה, אבל חסר לי פקחים, תפנה לי אותם משם למקומות אחרים, כי בביאליק והרצל אני לא יכול לשים שערים חשמליים. סביב הפארק הלאומי אני יכול לשים שערים חשמליים.

מר אלי מוסרי: ליעד, צריך אבל לשים לב שההתרחבות שלכם לא תהיה על חשבון ההקטנה שלנו.

מר אמנון בוץ: אבל אלי, אם דפקטו דרך פרויקט ה-נת"צים לא רק שלא תכסה את זה, גם תוסיף מעל בהכנסות של החניה,

מר אלי מוסרי: זה משהו אחר.

מר אמנון בוץ: אז יכול להיות שלא,

מר אלי מוסרי: אבל עכשיו אין לי ברירה, כיוון שה-נת"צים זה המרחב הציבורי. זו דוגמא לא טובה.

מר אמנון בוץ: לא, אבל אני אומר, ה-נת"צים לבד יכול להכניס,

מר אלי מוסרי: זו דוגמא לא טובה.

מר אמנון בוץ: אבל ה-נת"צים לבד יכול להכניס כמה מיליונים מאד טובים.

גב' רחל מרום: כן, אמנון, אבל אנחנו עדיין צריכים לסגור פער.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אני לא רואה מה הפארק מרוויח מזה. נצטרך לחשוב מה הפארק מרוויח מזה. אם נניח הבסיס של החניונים, השליטה עליהם, נתתי לו אפשרות לעשות פעולה נוספת או אחרת שאין לו בלעדיהם, זה כלום, זה סוג של העברה כספית דרך נכס עירוני.

מר אלי מוסרי: מכיס לכיס.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אני מוכן להעביר לו את ההעברה מראש. הרי אין לי ויכוח. הרי כל מה שהפארק רוצה אנחנו נותנים לו. אין פה ויכוח. השאלה לגבי הפרויקט שהוא רוצה לעשות.

רו"ח גלית מימרן: עומס המלוות אבל הוא שונה.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אני יודע.

רו"ח גלית מימרן: זה שונה. שאין לי העמסה על המלוות.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: כשאתה נותן ערבות בנקאית לפארק, זה על עומס המלוות?

רו"ח גלית מימרן: לא.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אז ניתן לו ערבות בנקאית.

רו"ח גלית מימרן: אהה, לא, ערבות להלוואה,

עו"ד כרמל שאמה הכהן: כן, שהוא רוצה לקחת.

מר ליעד אילני: כן, אבל הם רוצים לדעת שיש להם עוגן להחזיר את ההלוואה.

רו"ח גלית מימרן: ערבות בנקאית, א', עולה הרבה כסף. ו-ב',

מר אלי מוסרי: הוא רוצה לקחת את הכסף,

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אני אחזיר לך את זה דרך ה - -

עו"ד דוד מנחם: לא הבנתי. תחזרי על מה שאת אומרת. תגידי בקול.

(מדברים ביחד)

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אתה תוביל את התוכנית העסקית. תביא לנו, תגיד כמה אתה רוצה כל שנה הגדלה של הזה, ניתן לך את הערבות ונתחייב לתת לך,

מר אלי מוסרי: תעשה לך טור של הכנסות.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אתה רוצה להחזיר מיליון כל שנה? אתה בא, מציג לנו, אתה אומר – אני במיליון כל שנה, ל-7-8 שנים, מבטיח לכם מעגן סירות, מבטיח לכם, לא יודע, כל מה שאתה מבטיח, זה היינו-הך.

מר אלי מוסרי: זה בסדר, אין לך בעיה. תעשה את הפיתוח, המימון שלנו.

גב' רחל מרום: לא, אבל ראש העיר, אבל אולי אתה תסב את הפקחים שהיום מפקחים, הרי הרעיון של החניה שליעד מדבר עליו זה חניון ממוחשב.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: בסדר. אני לא נגד, אני בעד.

גב' רחל מרום: רגע. קודם כל, הם אחראים על זה, את המכרז על זה, את הניהול מול,

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אבל אין לזה שום משמעות.

גב' רחל מרום: רגע. אבל אתה לוקח את הפקחים שאתה היום העמסת אותם גם שם, לוקח וממצה וממקסם את ההכנסות, שהיום זה לא קורה בצורה הזאת, על מקומות אחרים. קח לדוגמא את קניון איילון. להגדיל הכנסות במקומות אחרים. אז לפעמים צריך לתת נפח או איזה שהוא סכום כסף על מנת לייצר איזה שהוא עוגן כלכלי שיאפשר את ההשקעות בדברים אחרים. אפשר לעשות את זה בדרך שאתה מציע ואפשר לעשות את זה על ידי העברת ניהול פרויקט עירוני לחברה הזאת, וזה מה שליעד מציע פה כרגע. זה הכול. להעביר את ניהול החניונים, זה קורה בעוד רשויות מקומיות, לחברה העירונית.

מר ליעד אילני: יש שם 4 חניונים של קיימים בעיר.

רו"ח גלית מימרן: שאלה, ליעד, אם ההכנסה תהיה גדולה עם פירעון ההלוואה, אז אני,

מר ליעד אילני: הדלתא הולכת לעירייה.

רו"ח גלית מימרן: לעירייה.

מר ליעד אילני: זה אמרנו, זה סיכמנו עם שרון.

רו"ח גלית מימרן: או קיי. בסדר.

מר ליעד אילני: הדלתא הולכת לעירייה.

רו"ח גלית מימרן: ורק בעצם ההכנסה של back to back, הנמוך מבין השניים.

גב' רחל מרום: הם עושים כל מה שצריך, הם מתחזקים את זה. הם חייבים את זה. בלי זה הם לא יכולים, הפקחים לא נכנסים לחניונים שלהם.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: נכנסים, מה זה?

גב' רחל מרום: לא, של הפארק הם לא ייכנסו. הרעיון הוא לעשות משהו ממוחשב. את לוקחת את המשאב ושמה אותו במקום אחר.

מר אלי מוסרי: את המשאב האנושי היא רוצה להעביר,

(מדברים ביחד)

עו"ד כרמל שאמה הכהן: בסדר, אבל ממוחשב גם העירייה יודעת לעשות. מה ההבדל?

גב' רחל מרום: בסדר, אבל אתה לוקח, אתה יודע, הם בשתי ידיים תפסו את זה באגף הפיקוח, להעתיק את הפקחים למקומות שהם לא,

מר אלי מוסרי: זה בסדר.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: בסדר. אני לא נגד זה. הרעיון טוב. אני בעד להפוך את החניון לממוחשב. העניין הוא עכשיו חשבונאית תקציבית, מה זה עושה לדו"חות? הוא אמר, הפארק, מה הצורך שלו? לממן את תוכנית הפיתוח.

מר אלי מוסרי: נכון.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: ולשלם את ההלוואה.

גב' רחל מרום: לא רק. להפעיל מיזמים שאתה קורא להם כלכליים, תקשיב, זה לא יש מאין, זה קשור בנפח פעילות שמכסה תקורה ועל הבסיס,

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אז מה זה קשור לחניון? חניון זה משהו פאסיבי לגמרי.

גב' רחל מרום: חניון זה משאב, למה? הוא משאב,

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אז אני יכול לתת לפארק גם את כל החניות בעיר ואז בכלל הוא ירוויח כסף.

גב' רחל מרום: אגב, גבעתיים עושה את זה. גבעתיים עושה את זה.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אני לא יודע מה המצב של גבעתיים, אבל אני לא אוהב לראות את הנתונים של הדו"חות שלנו של היחס, אנחנו קורעים את עצמנו בשביל להגדיל את ההכנסות כדי לשפר את הפרמטרים.

רו"ח גלית מימרן: כן, אבן המטרה פה, אני אשמח להבין עוד פעם את הרעיון שלך השני, אבל פה, ממה שהבנתי מליעד, בעצם ההכנסה שהיא back to back להלוואה,

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אני רואה צורך אחד לפארק – הפארק רוצה לקדם תוכנית פיתוח,

מר אלי מוסרי: וזה בסדר.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: שכולנו בעדה. מבורכת. הפארק אומר – לי אין היום תזרים, אני רוצה לקחת הלוואה למימון, כי העירייה לא רוצה לתת לי תב"רים. בסדר, או קיי.

מר אלי מוסרי: אין לה. סבבה.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אז אני לוקח הלוואה ואני רוצה לראות שיש לי יכולת החזר כדי להעביר את זה ברואה חשבון, דירקטוריון.

גב' רחל מרום: אבל תוכנית פיתוח דורשת משאב אנושי, שגם זה אין לו. תבין, פיתוח זה השלב הראשון, אחר כך התחזוקה של זה, זה כוח אדם. צריך להבין. ואז בשביל,

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אלוהים גדול.

גב' רחל מרום: לא, מה זה, זה חלק,

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אלוהים גדול, כי ההעברה,

גב' רחל מרום: כל הסכמי הגג נעצרים בגלל זה שהעיריות מבינות שהן לא יודעות לתחזק את הדבר הזה. אז העברת החניונים זה סוג של עוגן כלכלי.

מר ליעד אילני: אגב, ראש העיר, המקום היחידי שיש לך פה את החשיפה באמת זה רק בפארק הלאומי. אין לך את זה לא בחברה הכלכלית, לא בבית עמנואל, לא בעמותת על"ה, לא בשום תאגיד אחר. זה התאגיד היחיד, חוץ מהספארי, שהספארי החניון שלו הוא חניון פנימי למעשה, הוא לא גובה, הוא גובה את דמי הכניסה.

גב' רחל מרום: יש לו תקבולים, ברור.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אבל אני מנתח את זה עכשיו בצורך של הפארק, עזוב רגע את התאגידים האחרים. הפארק רוצה לקדם את תוכנית הפיתוח הזו ועל זה אין ויכוח. ואז חסר המימון או יכולת החזר. אם אני כעירייה יודע לתת לך בלי לשבש את הנתונים שלי של עומס מלוות והדברים האחרים, אני נותן לך את הערבות בנקאית, שיילך ייקח הוא את ההלוואה, יסתדר עם הבנק, הוא מחזיר לו הכול, אנחנו רק ערבים. מחר אם חלילה ולא עמדת בהחזר,

מר ליעד אילני: אבל אנחנו לקחנו, התוכנית העסקית של מועלם לקחה הכנסות של מיליון שקל בשנה מהחניונים,

עו"ד כרמל שאמה הכהן: בסדר.

מר ליעד אילני: כדי לכסות את,

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אתה מקבל עכשיו 7? תקבל 8.

מר ליעד אילני: אתה רוצה להגדיל את ההקצבות?

עו"ד כרמל שאמה הכהן: כן.

מר ליעד אילני: אנחנו רוצים להוריד את ההקצבות.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: הוא מקבל מענקי איזון. החברה מקבלת מענקי איזון. במקום 7 מיליון, יקבל 8 מיליון. מה הבעיה?

רו"ח גלית מימרן: בצורה של מענק.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: מה שאני אקבל מהחניון, אתה תקבל זה, אין בעיה,

מר אמנון בוץ: נצרף את המיליון להכנסות של ...

עו"ד כרמל שאמה הכהן: ברור. ברור.

מר ליעד אילני: אין לי בעיה. זה חשבונאי. אם אתה רוצה להגדיל את ההקצבה,

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אבל זה ברור לי שאתה לא תביא את זה מהמשכורת שלך את החזר ההלוואה, העירייה צריכה לתת את זה.

מר ליעד אילני: לא, אני אומר, אני מייצג כרגע,

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אמרתי, זה בסוף אותו כיס.

מר ליעד אילני: אני מייצג כרגע את עמדת דירקטוריון החברה.

מר אלי מוסרי: יש לך שני כובעים עכשיו.

מר ליעד אילני: לא, כי אלה קולות שעלו בדירקטוריון החברה. בדירקטוריון החברה יושבים אנשים זהירים ושקולים שאמרו – תשמע, אנחנו או רוצים, או שהעירייה תתן תב"ר, או שהעירייה תתן לנו מקור הכנסה.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: ... הכסף. אתם יכולים להיות הכי רגועים.

מר ליעד אילני: אין לי בעיה.

מר אלי מוסרי: ... אנשים זהירים.

מר ליעד אילני: לא, הכול בסדר. אם אתה אומר, והמטרה שלנו כל הזמן היתה מטרת העל, זה משק סגור וצמצום ההקצבות. אם אתה אומר לי – תשמע, אני אגדיל לך את ההקצבות,

עו"ד כרמל שאמה הכהן: כן? בוודאות?

מר אלי מוסרי: אבל ההכנסות באות אלינו.

מר ליעד אילני: כן.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: ברור, נו.

רו"ח גלית מימרן: וההקצבה היא בגודל ההחזר.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: כן. ואם יהיה לו חסר, לא ניתן לו? ברגע שיצאנו לדרך, אנחנו נשקול לפני, ברגע שיצאת לדרך, מה, הפארק יפשוט רגל?

מר אלי מוסרי: ברגע שתהיה סקיצה ונראה אותה, נבחן אותה,

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אני מקווה, אנחנו נראה שהם עושים בדיקה כלכלית טובה, תבדקו את זה,

מר ליעד אילני: אז אני כן רוצה להציע הצעת החלטה ואני אסביר לכם למה, כי דירקטוריון חברת הפארק הלאומי מחכה לאישור כתוב.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אין בעיה.

מר ליעד אילני: אז מה שאני מציע כרגע זה, במקום להצביע על העברת חניונים סובב הפארק הלאומי לניהול חברת הפארק הלאומי, אנחנו נצביע על שני סעיפים: הסעיף הראשון הוא שער חשמלי, לייצר שם חניון סגור במקום כחול לבן, כי זה מסייע לשומרוני מאד. ההכנסות הולכות לעירייה כאמור. והכשרה של 4 החניונים הנוספים,

עו"ד כרמל שאמה הכהן: שניה, אבל רגע, יש לי שאלה טכנית. אנחנו יכולים לשים שער חשמלי, הוא גובה לפי איזה איזה תעריף? לפי התעריף של כחול לבן?

מר ליעד אילני: של העירייה, כחול לבן, כן, בטח. אותו תעריף. אתה מפנה לשומרוני את הפקחים לאזורים אחרים.

עו"ד חיה מנע: תושבי העיר לא משלמים, רק אורחים.

מר ליעד אילני: מי שיש לו תו חניה.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: למה אנחנו לא עושים את זה בקניון איילון, דרך אגב, גם? גם שם זה פריסה ענקית ולגבות 100%.

מר ליעד אילני: תעשה.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: או שעדיף לנו לגבות דו"חות שם?

עו"ד חיה מנע: אבל אם יש לך תו עירוני על הרכב, אז למה אתה צריך את ה - -

מר אלי מוסרי: את הקניון תשאיר, זו תחלופה גדולה, עזוב, את הקניון תשאיר.

עו"ד חיה מנע: אבל אם יש לתושבים תו על הרכב, אז למה השער החשמלי? ממילא אנשים שאין להם תו,

עו"ד כרמל שאמה הכהן: לא, אלה שבאים, אלה שבאים מבחוץ. מי שיש לו תו והוא תושב רמת גן, השער מתרומם אוטומאטית.

מר אמנון בוץ: ראש העיר, זה שתי מערכות חניונים אתה צריך לעשות שם, כי אם נכנסים פעם אחת בשערים החיצוניים ויש לך את הטבעת הפנימית שיש לך כרגע לקניון, זה עוד שערים.

מר אלי מוסרי: זה בעייתי.

מר אמנון בוץ: בזמנו בדקנו, זה היה יותר נוח.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: עלויות הפיקוח שלך, ובפיקוח אתה גם לא תופס 100%. פה השקעה חד פעמית,

מר אמנון בוץ: שם התפיסה היא לא 100%, אבל היא גבוהה מאד. גבוהה מאד.

מר ליעד אילני: חייבים עוד פחות מעשר דקות לסיים.

מר אמנון בוץ: ההיפך, מתלוננים על זה.

מר ליעד אילני: אני אסביר. תהיו איתי בבקשה, אנחנו חייבים עוד פחות מ-10 דקות להיות בשיכון ותיקים.

למעשה אנחנו מצביעים על שני סעיפי ההחלטה:

הסעיף הראשון – שב-6 החניונים סביב הפארק הלאומי יהיו שערים חשמליים במקום כחול לבן. גבייה – תושבי רמת גן חינם, גביה מתושבי חוץ בהתאם לתעריף הנהוג של כחול לבן, כאשר ההכנסות הן לקופת העירייה.

ההצעה השניה, ואת זה אני אומר לטובת חברי דירקטוריון הפארק הלאומי, אנחנו נאשר לחברת הפארק הלאומי ערבות על נטילת ההלוואה, כאשר אנחנו מתחייבים להגדיל להם את ההקצבה בגין אותו חישוב של חניונים שעליו הם יתבססו לטובת נטילת ההלוואה.

מר אלי מוסרי: אבל ההכנסות, צריך להגיד שההכנסות,

מר ליעד אילני: וההכנסות לעירייה, כן. ההכנסות, אמרתי את זה בסעיף הראשון, ההכנסות מהחניונים לעירייה.

מאושר פה אחד?

עו"ד כרמל שאמה הכהן: כן.

החלטה:

ניהול החניונים סובב הפארק הלאומי יבוצע על ידי העירייה.

העירייה מתחייבת להגדיל את תקציב הפארק הלאומי בשנת 2020 בגובה החזר ההלוואה שחברת הפארק הלאומי נדרשת לקחת בגין שיקום האגם.

הצבעה:

אושר פה אחד.

מר ליעד אילני: תודה. הישיבה נעולה.

מר ליעד אילני
מ"מ ראש העיר ויו"ר הקואליציה